Bibliotecă Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XII-Nr. 3030
—
4 pagini
20 bani
—
Joi
1 iulie 1954

ÎN NUMĂRUL DE AZI

— Să rezolvăm operativ cererile şi propunerile oamenilor muncii.
- AL. N. TRESTIENI: Din însemnările unui deputat
- I. BECHERU: Afişul e de vină?
- P. VASILIU: Două cereri, două referate... (pag. 2-a)

— U. VALUREANU: Tămăduitori de tablouri (pag. 2-a)

— AL. SĂNDULESCU: La 40 de ani de la moartea lui Emil Girleanu (pag 2-a)

— M. PIRVULESCU: De la un capăt la altul al ţării — Pe locurile vechii cetăţi de scaun a Moldovei (pag. 3-a)

— Din experienţa fruntaşilor în agricultură (pag. 3-a)

— E. PHOEBUS: De la „mica" la „micuţa" Europă (pag. 4-a)

— Declaraţia comună a primilor miniştri ai R. P. Chineze şi Uniunii Birmane (pag. 4-a)

— Evenimentele din Guatemala (pag 4-a)

Să folosim şi să distribuim raţional mijloacele de transport în comun

In acţiunea de ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii, problema îmbunătăţirii transporturilor în comun prezintă o deosebită importanţă. Felul în care circulă tramvaiele, troleibuzele şi autobuzele în oraşele ţării, felul în care cartierele mărginaşe sînt legate de centru prin mijloace de transport rapide, constituie factori importanţi în viaţa economică, socială şi culturală a oamenilor muncii.

Luptînd pentru lichidarea tristei moşteniri lăsată şi în acest domeniu de regimurile trecute, întreprinderile de transport în comun — îndrumate şi controlate de comitetele executive ale sfaturilor populare — au obţinut în anii puterii populare unele succese demne de relevat. Multe oraşe ale ţării au fost înzestrate cu noi trasee de tramvaie, autobuze şi troleibuze. In Bucureşti, Timişoara, Arad, etc., s-au redat circulaţiei şi prelungit o serie de linii de tramvai sau autobuze. Multe cartiere muncitoreşti care odinioară erau lipsite de mijloace de transport sînt astăzi legate de centrele oraşelor prin mijloace de transport rapide.

In scopul îmbunătăţirii permanente a transportului în comun, în planul de stat pe 1954 se prevede sporirea numărului de autobuze cu 23 la sută faţă de anul trecut, iar al vagoanelor de tramvai, construite de fabrica Electroputere, cu peste 5 la sută faţă de anul 1953. De asemenea, în 18 oraşe ale ţării, printre care se numără Bucureşti, Baia Mare, Ploeşti, Oraşul Stalin, etc, se vor pune în circulaţie noi tipuri de autobuze. Din fondurile destinate transportului în comun se vor construi noi trasee pentru tramvaie ca de exemplu în Timişoara linia Freidorf — Fratelia, în Arad traseul care va face legătura între sfatul popular şi Obor, în Bucureşti linia de tramvai care va uni cartierul Cotroceni cu Gara de Nord, etc.

Desfăşurînd cu avînt lupta pentru realizarea sarcinilor ce le revin, colectivele de muncă din întreprinderile de transport în comun obţin o seamă de succese în activitatea lor zilnică. Intreprinderea de transport în comun din Arad, de pildă, organizîndu-şi bine munca a început fabricarea, cu mijloacele de care dispune, a unui prim lot de tramvaie. O altă întreprindere care şi-a îmbunătăţit simţitor activitatea este cea din Oraşul Stalin. Indeplinindu-şi planul pe primul trimestru al acestui an în proporţie de 107 la sută, ea s-a situat printre întreprinderile fruntaşe din ţară. Exemple asemănătoare se mai pot da din oraşele Sibiu, Timişoara, întreprinderile respective obţinînd în cursul lunii trecute însemnate depăşiri ale planului.

Dezvoltarea luată în anii puterii populare de oraşele ţării, creşterea continuă a numărului locuitorilor, fac însă ca în multe locuri transportul în comun să nu ţină pasul faţă de cerinţele mereu sporite ale populaţiei. Mai există şi acum oraşe ca de pildă Hunedoara, Turnu Severin, Satu Mare, etc. care nu dispun încă de mijloace de transport în comun. De asemenea, în unele oraşe, ca de pildă Cluj, Turda şi Ploeşti, datorită lipsei de cauciucuri şi piese de schimb un mare număr de vehicule sînt imobilizate, îngreunînd astfel transportul oamenilor muncii din oraşele respective. Datorită lipsei de piese de schimb, doar 57 la sută din întregul parc de inventar al întreprinderilor comunale din ţară este utilizat. In unele oraşe, ca de exemplu Brăila, Deva şi Slatina, se găsesc în circulaţie mai puţin decît jumătate din numărul vehiculelor existente în parcurile respective.

Răspunzătoare de aceste lipsuri sînt în bună măsură comitetele executive ale sfaturilor populare din oraşele respective, prin secţiile lor de gospodărie comunală, care n-au dovedit suficientă preocupare pentru folosirea la maximum a posibilităţilor locale pentru repararea şi întreţinerea în bune condiţiuni a parcului de vehicule. Ca exemplu negativ în direcţia întreţinerii parcului de vehicule se poate cita comitetul executiv al sfatului popular Tg Mureş. Acesta mulţumindu-se cu succesele obţinute de întreprinderea comunală orăşenească în ceea ce priveşte efectuarea la timp a reparaţiilor curente şi mijlocii, tergiversează luarea de măsuri concrete împotriva conducerii întreprinderii comunale Tg. Mureş care manifestă prea puţină preocupare faţă de justa întreţinere a mijloacelor de transport aflate în circulaţie.

De asemenea, organele Direcţiei generale a întreprinderilor comunale din cadrul Ministerului Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale nu au acordat atenţia cuvenită problemei procurării pieselor de schimb destinate întreprinderilor de transport în comun.

In acţiunea de întreţinere şi recondiţionare a vehiculelor un aport însemnat pot şi trebuie să-l dea întreprinderile metalurgice care au datoria să furnizeze piesele de schimb necesare vehiculelor de transport în comun. Subaprecierea dovedită de organele Ministerului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini pentru această problemă, considerarea ei drept o chestiune minoră, s-au concretizat în refuzul nejustificat de a încheia contracte economice pentru livrarea pieselor de schimb. O atitudine asemănătoare au manifestat şi organele Ministerului Transporturilor Navale şi Aeriene, care subapreciază necesitatea executării la timp a tipurilor de caroserii solicitate de Direcţia generală a întreprinderilor comunale. Astfel de atitudini frînează îndeplinirea planului pe acest an al întreprinderilor de transport în comun şi prin aceasta duce la irosirea de către oamenii muncii a zeci de mii de ore care ar putea fi folosite productiv.

In lupta pentru îmbunătăţirea condiţiilor de transport în comun un rol important îl are şi justa distribuire a mijloacelor de transport pe diferite rute de parcurs. Acest obiectiv poate fi realizat numai dacă conducerile întreprinderilor se vor ocupa de problema dirijării şi repartiţiei echilibrate a vehiculelor existente în parcul pe care îl administrează. La rezolvarea acestei probleme întreprinderile de transport în comun nu trebuie să se ghideze numai după criterii de rentabilitate ci, în special, după necesitatea satisfacerii necesităţilor populaţiei. In această privinţă de pildă, Intreprinderea de Transporturi Bucureşti (ITB) ar mai avea foarte multe de făcut.

Şi în calitatea reviziilor şi a reparaţiilor efectuate vehiculelor aflate în circulaţie se mai manifestă o seamă de lipsuri. Unele vagoane de tramvai sau autobuze se defectează imediat după ieşirea lor din depouri, îngreunînd transportul călătorilor. Această situaţie duce la diminuarea capacităţii de transport tocmai cînd aglomeraţia este maximă. Pentru înlăturarea ei, conducerile întreprinderilor de transport în comun, colectivele de muncă ale atelierelor şi depourilor, trebuie să acorde o atenţie sporită calităţii reparaţiilor efectuate, întărind controlul calitativ.

Un bun exemplu în această direcţie constituie atelierele întreprinderilor comunale Oradea, care execută operativ şi în bune condiţii reparaţiile vehiculelor defecte.

Paralel cu îmbunătăţirea condiţiilor de transport în comun, conducerile întreprinderilor trebuie să ducă în rîndul colectivelor de muncă din acest sector de activitate o acţiune educativă în vederea adoptării unei juste atitudini faţă de călători. Trebuie criticate manifestările acelor conducători de vehicule sau încasatori care nu adoptă o atitudine civilizată faţă de călători.

De asemenea, este o datorie elementară pentru fiecare cetăţean de a respecta întocmai regulile de circulaţie, de a veghea pentru păstrarea în cît mai bune condiţiuni a mijloacelor de transport în comun, bunuri ale întregului popor. Trebuie creată o puternică opinie cetăţenească împotriva acelora care deteriorează vehiculele, care călătoresc pe scări, care nu respectă indicaţiile privitoare la urcare şi coborîre, etc.

Prin înlăturarea lipsurilor care se mai manifestă în domeniul transportului în comun, comitetele executive ale sfaturilor populare, Direcţia Generală a Intreprinderilor Comunale, conducerile întreprinderilor şi colectivele de muncă în totalitatea lor, vor contribui la îmbunătăţirea condiţiilor de transport, la ridicarea condiţiilor de trai ale populaţiei.

Prima promoţie de ingineri constructori proveniţi din rîndul muncitorilor

Marţi seara, la Institutul de construcţii din Bucureşti a avut loc o reunione a studenţilor şi profesorilor cu prilejul încheierii anului şcolar şi a primei promoţii de ingineri constructori proveniţi din rîndul muncitorilor. Printre cei 74 absolvenţi se găsesc nume cunoscute ca Luigi Strenati sau Victor Pop, fruntaşi inovatori, cu realizări de seamă pe diferite şantiere din ţară.

Nu peste mult timp îşi vor începe activitatea ca ingineri Ion Iancu şi Ilie Negomireanu, alţi doi absolvenţi ai Institutului. Cel dintîi, un absolvent mai vîrstnic, este cel de al 14-lea copil al unui miner sărac din munţii Apuseni. Pe băncile Institutului el a depus timp de patru ani o deosebită străduinţă, ajungînd ca în ultimul an de studiu să-şi treacă toate examenele cu calificativele „bine" şi „foarte bine". Ilie Negomireanu, cu ani în urmă muncitor la Intreprinderea regională de drumuri din Craiova, a fost cel mai bun student al Institutului. In toţi anii, el şi-a trecut examenele cu calificativul „foarte bine".

In cadrul reuniunii, absolvenţii şi profesorii au trecut în revistă nenumărate momente din timpul anilor de şcoală petrecuţi împreună. In curînd, noii absolvenţi se vor întoarce în întreprinderile din care au plecat cu patru ani în urmă, unde vor face o practică de 30 zile, urmînd ca în luna februarie să se întoarcă la Institut pentru a-şi susţine examenul de stat.

(Agerpres)

Comunicatul Consiliului de Miniştri al U. R. S. S.

cu privire la punerea în funcţiune în U. R. S. S. a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică

MOSCOVA 30 (Agerpres).

Agenţia TASS transmite comunicatul Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. cu privire la punerea în funcţiune în U.R.S.S. a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică.

In prezent, datorită eforturilor oamenilor de ştiinţă şi inginerilor sovietici, în Uniunea Sovietică s-au terminat cu succes proiectarea şi construirea primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică cu o putere utilă de 5.000 kw.

La 27 iunie 1954, centrala electrică atomică a fost dată în exploatare şi a furnizat curent electric pentru industria şi agricultura raioanelor învecinate.

Pentru prima dată, o turbină industrială lucrează nu prin arderea cărbunelui sau a altor tipuri de combustibil, ci cu energie atomică prin dezagregarea nucleului atomului de uraniu.

Prin punerea în funcţiune a centralei electrice atomice s-a făcut un pas real pe calea spre folosirea paşnică a energiei atomice.

Oamenii de ştiinţă şi inginerii sovietici lucrează la crearea unor centrale industriale electrice pe bază de energie atomică cu o putere de 50.000—100.000 kw.

Spre noi succese în cinstea zilei de 23 August

In întreprinderile din Bacău

BACAU (de la corespondentul nostru). — Intrecerea socialistă în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre se desfăşoară cu însufleţire în întreprinderile din oraşul Bacău.

La Intreprinderea metalurgică „Muncitorul liber" de pildă, colectivul de muncă a şi obţinut primele realizări. Astfel, brigada păcii „Ilya Ehrenburg" condusă de Elena Ursaru şi-a depăşit planul de producţie cu 70 la sută. Realizări asemănătoare a obţinut şi brigada U.T.M. de la prese-ring, condusă de tînărul Titi Ciuchi, care zilnic a dat cu 28 la sută mai multe piese peste plan.

Brigada de sub conducerea lui Ion Sora şi-a depăşit planul de producţie cu 53 la sută. Rezultate frumoase au obţinut şi presatorii Iancu Carol, Vasile Ungureanu şi Radu Burileanu.

Şi la fabrica de confecţii „Bacăul" o parte din angajamentele luate în întîmpinarea zilei de 23 August au şi fost înfăptuite. Aşa, de pildă, prin modificarea unei maşini obişnuite de cusut s-a realizat o maşină pentru cusut perniţele. Tot dintr-o maşină de cusut obişnuită s-a făcut o maşină de cusut cu un singur fir pentru tighelit pînza de la întărituri. Aceasta a dus la creşterea productivităţii muncii şi la economisirea de piese de schimb. In afară de aceasta a fost introdusă metoda croitului combinat, care, pe lîngă economisirea de materii prime, duce şi la reducerea cupoanelor.

Angajamentele devin fapte

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — Pe maiştrii laminatori de schimb Ion Trifu şi Gheorghe Andriţescu de la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej"-Hunedoara îi găseşti la cuptorul de încălzire, printre macaragii sau echipele de laminatori. Altfel, nu le poţi da de urmă mai ales de cînd au pornit amîndoi să se întreacă pentru realizarea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August.

Laminatorii îşi realizează angajamentele dînd zilnic peste plan însemnate cantităţi de laminate. Numai după 4 zile de la pornirea întrecerii în cinstea zilei de 23 August laminatorii Petru Baidan şi Ioany Bairaş au reuşit să-şi îndeplinească sarcinile.

Insemnate realizări au obţinut şi ceilalţi laminatori, ceea ce a făcut posibil ca în ziua de 25 iunie secţia laminoare să-şi îndeplinească planul pe întreaga lună.

Cei dintîi la secerişul grîului

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru). La staţiunea experimentală agricolă Valul lui Traian din raionul Medgidia a început secerişul.

Cei dintîi au început lucrul tractoriştii Aurel Ispas şi Alexe Bolomiu, hotărîţi şi ei să se alăture angajamentelor însufleţite luate de oamenii muncii de pe ogoare în cinstea zilei de 23 August. Ei sînt hotărîţi alături de întreg colectivul staţiunii de la Valul lui Traian, să obţină noi succese în munca de recoltare pe care au început-o primii pe regiune. Numai în prima zi au reuşit să secere grîul de pe o suprafaţă de 10 ha.

FRUNTAŞI LA SECERIŞ ŞI LA COLECTARE

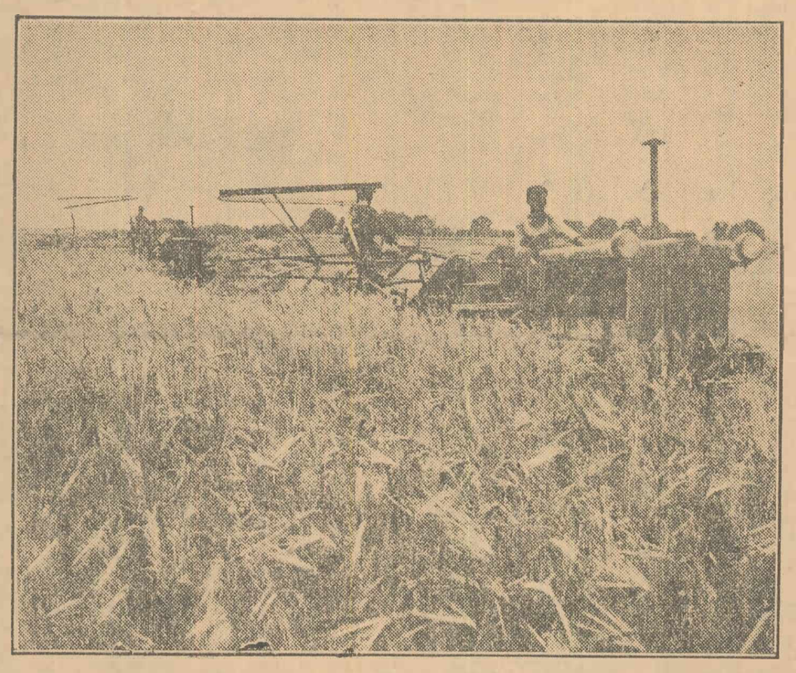

Au început recoltatul orzului şi membrii gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Fundulea, raionul Brăneşti, regiunea Bucureşti. In trei zile, cu sprijinul tractoarelor şi maşinilor agricole de la S.M.T.-Săruleşti — în ciuda timpului nepriincios — ei au reuşit să secere recolta de pe 41 de hectare şi să treere o însemnată cantitate de orz. Harnicii colectivişti au dus la baza de recepţie din Fundulea peste 700 kg. de boabe din recolta nouă, achitîndu-şi astfel obligaţia faţă de stat.

Foto: NICU VASILE

Pregătirile pentru recoltare trebuie terminate şi în raionul Gurahonţ

ARAD (de la corespondentul nostru). — Căutînd să asigure anul acesta recolte mai mari, ţăranii muncitori din raionul Gurahonţ lucrează cu multă însufleţire la îngrijirea culturilor. Ei au plivit grîul, orzul şi secara şi au început de mult prăşila a II-a. Nu peste mult timp vor începe recoltatul păioasele.

Dar comitetul executiv al sfatului popular raional tărăgănează efectuarea pregătirilor pentru strîngerea recoltei. Din cauza aceasta, la 23 iunie — aşa cum reese din evidenţa comitetului executiv — mai erau încă nereparate 9 garnituri de treer; în realitate în afara acestor maşini nereparate, la aceeaşi dată, nimeni nu ştia în raion dacă cel puţin batozele declarate ca fiind reparate vor putea să funcţioneze.

Secţia agricolă (şef tov. Moise Sdrînca) nu s-a îngrijit să formeze comisia de revizie a batozelor, iar faţă de chiaburii care refuză să repare maşinile nu a luat măsuri.

Subapreciind problema recoltatului şi treerişului, comitetul executiv raional Gurahonţ şi după el comitetele executive comunale, nu au trecut pînă acum la fixarea ariilor şi asigurarea materialului necesar în caz de incendiu, deşi regiunea le-a trimis fondurile necesare.

Echipe volante de ajutor tehnic pentru S. M. T.

In campania de recoltat, treeriş şi dezmiriştit din vara aceasta, Direcţia generală a centrelor mecanice a pus la dispoziţia serviciilor regionale S.M.T., cu începere din ziua de 25 iunie, un număr de 31 de echipe volante de ajutor tehnic.

Aceste echipe de ajutor tehnic vor sta la dispoziţia serviciilor regionale S.M.T. timp de 3 luni, executînd lucrări de reparaţii în cadrul atelierelor mobile, în echipele de intervenţie sau în atelierele de reparaţii ale S.M.T.-urilor.

Pentru efectuarea reparaţiilor în bune condiţii, aceste echipe au fost dotate cu aparate de sudură, minghine, polizoare şi alte diferite aparate şi scule. Ele cuprind un număr de 110 muncitori calificaţi, ca mecanici montatori, lăcătuşi mecanici, ajustori mecanici, sudori, etc. Echipele de ajutor tehnic vor da o contribuţie preţioasă în campania de vară asigurînd funcţionarea continuă a tuturor maşinilor şi tractoarelor.

(Agerpres)

★ ★ ★

LA COOPERATIVA DIN GINTA

Am văzut zilele trecute la Oradea, pe un panou aşezat la răscrucea unor străzi, o fotografie. O fotografie, alături de multe altele. Dedesubt, era însemnată o scurtă explicaţie: „Cooperativa din comuna Ginta, raionul Beiuş". In aparenţă un fapt destul de simplu. Un fotograf a surprins în obiectivul aparatului său, un grup de săteni aşezaţi în faţa cooperativei din comuna lor. In fotografie nu mai erau decît doi copaci, o gîscă înconjurată de o armată întreagă de boboci şi un gard văruit. Atîta tot. Priveam atent fotografia şi încercam să descifrez — urmărind atent contururile simple — ceea ce obiectivul aparatului fotografic nu înregistrase.

In clipa aceea, am auzit în spate, o voce surprinsă:

— Iha! Straşnic fotografistu'! A prins în poză şi mustăţile lui Ion Pocioi!...

Amănuntul acesta nu-l remarcasem. M-am întors şi am dat cu ochii de un flăcău vinjos, într-o cămaşă înflorată... Aşa am făcut cunoştinţă cu Nicolae Petruţ, preşedintele cooperativei din fotografie. Venise la conferinţa de constituire a Uniunii regionale a cooperativelor de aprovizionare şi desfacere care avea loc la Oradea.

A doua zi, poposind împreună pe meleagurile comunei Ginta, imaginile simple din fotografie au început să prindă viaţă şi astfel, am putut afla un crîmpei din istoria satului scăldat, din timpuri vechi, de apele repezi ale Crişului Negru...

★

Intr-adevăr negru se chiamă Crişul cu apele limpezi ce scaldă luncile reavăne ale Gintei. Susurul său îşi croieşte drum prin poienile înflorite cu albăstrele, şoptind de-a lungul mersului său tute, istoria locurilor pe care le străbate. De ce s-o fi numind Crişul Negru?

E deajuns să pui întrebarea aceasta celor de prin partea locului. Şi afli răspunsul îndată... In anii cînd moşierii şi chiaburii apăsau grumajii ţăranilor de pe aceste meleaguri, s-au întunecat şi apele Crişului de negura inimii bogătanilor, s-au înegurat undele cărunte întîlnind atîta amărăciune de-a lungul vadului înspumat... In drumul său Crişul Negru a găsit aici pe locurile Gintei, neţăzurile pălmaşilor, clinoşia moşierilor şi a chiaburilor. Poate de aceea i se trage aşa numele.Işi mai amintesc şi astăzi pălmaşii de ieri vremurile acele negre, cînd veneau cu oasele rupte de osteneală de la cîmp, fără a fi închierbat decît un biet boţ de mămăligă.

Intr-un tîrziu cînd se lăsa înserarea şi apele Crişului Negru clipoceau obosite în vaduri, paralele puţine cîştigate de pălmaşi intrau în teişgheaua cîrciumarilor din inima satului.

— Mai ia un şip Ilie — îl îmbia pe cîte unul zîmbind viclean în mustăţi chiaburul Iosif Boroş... Ia, că eşti trudit sărmanu şi iese vătămătura din tine.

— N-am parale bade Iosif şi plîng copii de foame acasă.

— Ia şipu' Ilie. Şi despre bani ne-om înţelege noi. N-om fi păgîni. Şi la urma urmei mai ai petecul acela de pămînt... O să mi-l dai mie şi gata treaba. Mai ia şi o basma pentru Leanca, nevasta-ta că o vezi ce zdrenţuroasă umblă. Şi lasă, n-avea tu grijă, ne-om socoti noi cum e mai bine, că deh! oameni sîntem!...

Aşa se duceau petecuţele de pămînt ale ţăranilor muncitori, înghiţite de lăcomia ciinoasă a chiaburilor.

Acum însă s-au schimbat vremile. Crişul Negru întîlneşte în drumul său înspumat o altă lume aici pe meleagurile Gintei. Astăzi Ilie nu îşi mai vinde pămîntul pentru basmaua nevestei.

In sat e cooperativă şi în fruntea ei se află oameni harnici aleşi din fruntea satului. Consiliul de conducere a fost ales astă-primăvară de ţăranii muncitori şi treaba merge altfel. In fruntea consiliului de conducere se află Nicolae Petruţ, deputat în sfatul popular comunal. Nicolae Petruţ a fost şi el slugă la chiabur. A mîncat şi el turtă stropită cu veninul amărăciunii. De aceea oamenii l-au ales pe el, pe Rozalia Ungur, pe Mihai Hîrca, pe Ion Pocioi, cel cu mustăţile din fotografie, şi pe încă alţii să conducă treburile cooperativei. Cooperativa e mare şi acum e mai bine aprovizionată. Are şase filiale răspîndite în satele vecine. In fiecare zi se opresc carele la uşa cooperativei şi cîte un ţăran intră grăbit pe uşă.

— Să-mi dai şi mie un fier de plug şi nişte potcoave pentru cai. Că deh, vremea nu aşteaptă şi se apropie strînsul recoltei.

Bine aprovizionată, cooperativa e un sprijin temeinic pentru ţăranii muncitori în lupta pentru strînsul roadelor.

— Şi cum să nu fie aşa — ne spune Mihai Ban, un bărbat bine legat la trup. Ne ajută fraţii noştri de la oraşe. Dar să ştii, nici noi nu pregetăm să răspundem ajutorului lor. Uite, în cinstea conferinţei regionale a cooperaţiei de la Oradea, ne-am împlinit şi întrecut planul de achiziţii cu 104 la sută. Numai în două zile am dat la achiziţii trei vagoane şi jumătate de cereale. Acum treburile merg mai bine. Dar să ştii astă-primăvară am scăpat de un bucluc mare. Işi vîrîse dracu coada...

★

Faptele s-au petrecut în primăvara acestui an. Dinspre Criş venea un vînticel cîlduţ, aducînd mirosul ierburilor putrede, ferecate sub poţiţiţa omătului. Bumbii copacilor începuseră să plezneească şi firicele plăpînde de iarbă îşi croiau drum spre soare. In timpul acela, parcă era un făcut, începuseră să meargă prost treburile la cooperativă. Oamenii dădeau din colţ în colţ şi ridicau din umeri a necaz... Dar n-a trecut mult timp şi au găsit firul lucrurilor. Ţăranul muncitor Mihai Biro, unul din membrii cooperativei, cînd a început să se dumirească le-a spus celorlalţi:

— Şi-a băgat dracu coada. Şi dacă şi-a băgat-o, să-l lăsăm cu spinarea bearcă.

Şi aşa au şi făcut. In prima adunare a cooperativei, ţăranii muncitori s-au ridicat şi au arătat de unde vine necazul. In cooperativă se strecuraseră patru chiaburi: Ludovic Boroş, Mihai Gornio, Pall Vuso şi Iosif Boroş. Inşelînd vigilenţa oamenilor se îmbrăcaseră în piele de oaie şi se culcuşiseră la culcuş cald. Aşa au furat ei o seamă de mărfuri de la cooperativă şi le-au vîndut în alte sate la preţ de speculă. Dar membrii cooperativei n-au pregetat. I-au apucat de guler şi i-au zvîrlit din mijlocul lor. Apoi lucrurile s-au îndreptat. Acum cooperativa din comuna Ginta este una din cooperativele fruntaşe pe regiune. In schimbul mărfurilor pe care le primesc, ţăranii muncitori îşi valorifică prisosul de cereale la cooperativă, răspunzînd ajutorului frăţesc pe care îl primesc din partea clasei muncitoare. In ultimul timp, numai ţăranul muncitor Crăciun Lupaş a valorificat 720 de kilograme de porumb. De curînd la cooperativa din Ginta a ajuns o veste bună. Au citit într-o seară în ziar că la începutul lui august va avea loc la Bucureşti, Congresul cooperaţiei. Nicolae Petruţ, preşedintele, a fost ales delegat la Bucureşti. Iată de ce membrii cooperativei din Ginta muncesc mai cu spor acum pentru ca delegatul lor să meargă la Bucureşti cu un bilanţ rodnic.

★

S-a lăsat înserarea peste Ginta... Nicolae Petruţ îmi arată un pumn de boabe de grîu. Sînt boabe mari, curate, din grîul achiziţionat pentru cooperativă. Le priveşte îndelung şi îmi mărturiseşte un gînd ce i-a încolţit în minte.

— Boabe de grîu, boabe de lumină! Da! De lumină electrică. In curînd vom face electrificarea în comună. Aşa ne ajută fraţii noştri de la oraş. Şi apoi mai departe vom păşi împreună spre ogoarele fără hotar. Atunci vom schimba şi numele Crişului Negru...

Nicolae Petruţ mi-a şoptit la ureche numele ce l-a încolţit în minte...

Şi atunci am văzut depănată în faţă istoria viitoare a satului de pe malurile Crişului de aur.

D. TABACU

5382 SC

Să rezolvăm operativ cererile şi propunerile oamenilor muncii

Din însemnările unui deputat

Filele pe care le frunzăream erau acoperite cu un scris stîngaci, lăbărţat, rod al trudei unei mîini puternice, deprinsă mai mult cu cleştii şi menghinele. Stilul era şi el la fel de puţin pretenţios. Nu aveam de a face cu fraze rotunjite ci cu simple însemnări privind lucruri concrete, cu date şi nume de oameni, cu linii, cerculeţe şi sublinieri care arătau ordinea importanţei diferitelor probleme consemnate. Dar aplecîndu-mă mai atent asupra acestor pagini, am găsit lucruri în stare să stîrnească emoţie, am simţit vibraţia unui suflet înflăcărat, plin de patos şi optimism, avîntat spre frumuseţea viitorului. De altfel, autorul paginilor pe care le citeam se afla alături de mine şi, cu un glas potolit, sfătos, îmi tălmăcea rostul fiecărei însemnări, al fiecărei prescurtări sau sublinieri, înfăţişînd cu simplitate un fragment din marea poezie a vieţii noastre de azi.

Se numeşte Gheorghe Fulga. Un om înalt, bine legat, cu mişcări energice, vioaie, care în ciuda celui de-al cincilea deceniu de viaţă pe care-l străbate, şi-n ciuda vitregiei trecutului, nu are încă nici un fir argintiu în podoaba bogată a părului. Povestea lui e simplă, asemănătoare cu a multora din ţara noastră. Acum mai bine de 30 de ani, el, Gheorghe, unul din cei 11 copii ai unui argat la oile chiaburilor din Săcele a plecat în lume să-şi cîştige bucata amară de pîine. A slugărit de atunci la nenumăraţi patroni de ateliere, „furînd" meseria care-i plăcea, învăţînd tehnica. De abia acum, în anii regimului nostru democrat-popular priceperea şi rîvna lui au căpătat însfîrşit meritata preţuire. Feciorul ciobanului conduce cu destoinicie secţia nr. 1 Reparaţii Auto a cooperativei de producţie meşteşugărească „Scînteia" din Ploeşti, iar la 20 decembrie anul trecut, cetăţenii de pe strada Movilei, (circumscripţia electorală nr. 86) l-au ales ca reprezentant al lor în conducerea treburilor obşteşti ale oraşului. Însemnările cu pricina se referă tocmai la activitatea lui ca deputat deşi, din modestie, nu se referă decît arareori la sine însuşi — şi atunci mai mult indirect. Iată ce cuprind ele.

★

IANUARIE: Începutul muncii practice pe teren. Discuţii cu cetăţenii pentru a alege în comitetul de cartier, oameni buni şi cinstiţi, cu iniţiativă gospodărească.

În prima jumătate a lunii s-a ţinut şedinţa de constituire a comitetului de cartier. Au fost aleşi patru muncitori şi trei gospodine. În planul de muncă al comitetului, s-a stabilit sarcina de a se cere secţiei comerciale a comitetului executiv al oraşului, deschiderea unui magazin Aprozar. De asemenea, s-a stabilit să fie făcute demersuri pentru deschiderea unei farmacii, a unui atelier pentru reparaţii de uz casnic, a unui depozit de lemne şi a unui chioşc pentru schimbarea buteliilor de aragaz. (În paranteză fie spus, pe alte file, scrise ulterior toate aceste sarcini sînt înscrise ca realizări).

Participanţii la discuţii au mai ridicat următoarele probleme:

1) Maidanul plin de gunoaie de pe strada Movilei să fie parcelat şi distribuit cetăţenilor pentru a-şi cultiva legume şi zarzavaturi, iar loturile să fie împrejmuite cu un gard viu, pentru a le da un aspect cît mai plăcut.

2) Fiecare cetăţean e dator să păstreze curăţenia străzii (cei care aruncau gunoaiele la voia întîmplării au fost aspru criticaţi).

3) Să se tragă conductă de gaze pe stradă.

4) Să se facă radioficarea străzii.

FEBRUARIE: În rezumat, însemnările din această lună vorbesc despre mobilizarea cetăţenilor pentru acţiunea de deszăpezire. S-a făcut urgent deblocarea părţilor carosabile ale străzii. În afară de aceasta, s-a amenajat un local unde se ţin şedinţele şi adunările pentru dezbaterea treburilor gospodăreşti.

La propunerea deputatului, în cadrul comitetului de cartier, a luat fiinţă un colectiv pentru problemele de asistenţă socială care să acorde eventualele ajutoare de urgenţă şi să intervină pentru ca aceste ajutoare să fie date la timp.

MARTIE: După topirea zăpezii, 90 la sută din cetăţenii circumscripţiei au participat voluntar la nivelarea străzilor, împrăştiind pietrişul care a fost adus cu căruţele puse la dispoziţie de sfatul popular al oraşului. S-au construit şanţuri pentru scurgerea apei. Au fost plantaţi circa 60 de pomi pe marginea rigolelor. Cei 5000 metri pătraţi de teren, cît cuprindea locul viran, au fost împărţiţi cetăţenilor. Un lot de 300 metri pătraţi a fost acordat şcolii mixte Nr. 2 pentru a-l folosi ca teren de experimentare.

În ce priveşte curăţenia străzii, la intervenţia deputatului, Trustul de construcţii al rafinăriilor petrolifere le-a pus la dispoziţie într-o după amiază trei autocamioane pentru căratul gunoaielor.

APRILIE: În majoritatea caselor de pe stradă au fost instalate difuzoare. Cetăţenii cei mai activi din circumscripţie, şi în primul rînd cei din comitet, au luat iniţiativa de a scoate o gazetă cetăţenească de stradă, pentru a oglindi realizările şi lipsurile de pe strada lor. Deputatul s-a angajat că-i va sprijini.

Ion Măglan, muncitor frunţaş la rafinăria Nr. 1 Ploeşti şi membru în comitetul de cartier, a fost ales responsabil al grupului de loturi individuale. Într-o şedinţă el a evidenţiat pe muncitorul Constantin Libiu şi pe gospodinele Elena Mihăilescu, Ana Cretişteanu şi Zoia Ivanov pentru modul exemplar în care s-au îngrijit de însămînţatul loturilor cultivate. Ana Cretişteanu a propus să se instaleze o ţeavă de apă pentru irigatul grădinii. Propunerea a fost acceptată de comitetul executiv orăşenesc. Ţeava a şi fost procurată de la depozitele de fiare vechi, iar instalarea urmează să fie făcută prin muncă voluntară.

MAI: În cadrul unei şedinţe s-a citit lista celor înscrişi pentru instalaţia de gaze. S-au mai înscris pe loc şi alţii. Deputatul a informat cetăţenii despre demersurile pe care le-a făcut la sfatul popular regional pentru a obţine aprobarea pentru procurarea conductei. La propunerea lui a fost ales un comitet de iniţiativă care să coordoneze munca în această problemă. Tot cu acelaşi prilej s-a stabilit că banii vor fi încasaţi de către comitet care-i va depune la C.E.C. Încasările vor fi făcute în trei rate chenzinale (de la 1 iunie la 15 iulie).

IUNIE: Ţeava de apă pentru irigarea loturilor de zarzavaturi şi legume a fost instalată. Întrucît însă sădirea arbuştilor pentru gardul viu a întîrziat şi acum nu se mai pot prinde, după ce deputatul a fost criticat, această sarcină a rămas să fie realizată la toamnă. În schimb s-a luat hotărîrea de a se confecţiona tăbliţe pe care să scrie că este interzis accesul trecătorilor şi al vehiculelor pe loturile cultivate pe fostul maidan. Grădinile de altfel sînt frumoase. Oamenii au putut consuma verdeţuri, ceapă şi cartofi, cultivaţi de ei.

Deputatul este necăjit că trei dintre cei 60 de pomi sădiţi, nu s-au prins.

Şi însfîrşit, una din sarcinile înscrise recent în plan, este aceea de a se cultiva flori şi îndeosebi trandafiri, de-a lungul străzii.

★

Deputatul locuieşte tot pe strada Movilei, într-o căsuţă bătrînească, construită într-un autentic stil romînesc. Pînă sus pe acoperişul pridvorului se caţără trandafiri încărcaţi de flori roşii ca focul. În faţa odăii dinspre stradă e un strat prejmuit cu pietre mari, spoite cu var. Aici cresc într-o plăcută neorînduială panseluţe multicolore, petunii, tufănele, un fir de mac, o gladiolă, cîteva garoafe şi muşcate. În faţa casei e o bolţă pe care se răsucesc coarde lungi de viţă. Ciorchinii, plini de floare, împrăştie în răcoarea jilavă a curţii dichisită cu mult gust, acel miros nespus de fin care prevesteşte aroma de mai tîrziu a bobului de strugur şi buchetul vinului. Aici, la umbră, în liniştea odihnitoare, se sfătuieşte adesea deputatul cu cetăţenii care l-au ales. Şi pornind de aici se încheagă ideea multora dintre realizările viitoare, menite să facă aspectul străzii mai frumos şi viaţa oamenilor mai uşoară şi mai plină de bucurii.

AL. N. TRESTIENI

Afişul e de vină?

Teoretic, primirea cetăţenilor la comitetul executiv al sfatului popular regional Bacău se desfăşura pînă acum cîtva timp în condiţii bune. Pe uşa cabinetului era afişat programul orelor de primire la tovarăşul preşedinte, Moise Ilie, la tovarăşii vicepreşedinţi A. Costescu şi S. Ungureşu, la tovarăşul secretar Pavel Lazăr. Luni între orele 10—13 primea tovarăşul preşedinte Moise Ilie; marţi şi miercuri la aceleaşi ore cetăţenii se puteau adresa tovarăşului vicepreşedinte Alexandru Costescu; joi şi vineri tovarăşului vicepreşedinte S. Ungureşu; iar sîmbătă tovarăşului Pavel Lazăr, secretarul comitetului executiv regional.

Asta însă numai pe afişul scris cu slove mari şi prins la intrarea în cabinet. Practic, primirea cetăţenilor pentru discutarea problemelor care îi frămîntau se petrecea cu totul altfel. Cetăţeanul venea plin de încredere, dădea bineţe şefei de cabinet şi întreba dacă poate fi primit.

— Mai aşteptaţi puţin că e ocupat... are şedinţă... curgeau argumentările tovarăşei Lazăr — şefă de cabinet. Holba omul ochii la afiş, încreţea fruntea şi se aşeza nedumerit pe scaun. De primit trebuia să fie primit. Era doar după ora 10 şi cu mult înainte de ora 13. Şi el aştepta. Tare greu mai trec orele cînd aştepţi. Greu, uşor, realitatea e că trec. Şi ca orice oră trece şi ora 13.

— ??

— Poate mai poţi dumneata să treci data viitoare, dacă mai ai vreo ocazie. Azi a fost tare ocupat, spunea nu fără să roşească tovarăşa Lazăr, şefă de cabinet.

Scena se repeta în foarte dese rînduri.

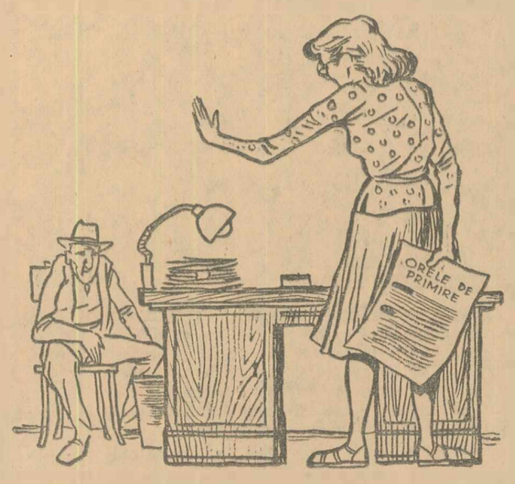

— Cînd primeşte tovarăşul preşedinte?

— Lunea între orele 10—13...

— Dar tovarăşul vicepreşedinte...

— Marţea şi miercurea la aceleaşi ore (sau joia şi vineerea — după caz).

În ziua programată, cu o oră şi chiar două mai de dimineaţă cetăţeanul cu pricina se instala frumuşel pe un scaun în biroul şefei de cabinet:

— Pot vorbi cu tovarăşul...

— Nu e încă ora. Mai aşteptaţi puţintel. Pe la zece, zece şi jumătate cred că veţi fi primit.

Aştepta omul cu aceeaşi răbdare ca şi data trecută. Se apropia ora indicată...

— Acum se poate?...

— Ceva mai tîrziu... e puţin ocupat... are o treabă urgentă de rezolvat...

Azi aşa, mîine la fel, cu unele excepţii, pînă cînd tovarăşa Lazăr şi-a epuizat bagajul de justificări, cauze, motive, argumente şi altele. Asta şi datorită insistenţelor unor cetăţeni care nu le ascultau pentru prima oară. Toate la timpul lor. Odată, de două ori se mai întîmplă, mai merge să spui oamenilor veniţi de la distanţe nu prea mici să mai aştepte, să vină altădată. Dar pînă cînd? Şi ca să iasă din încurcătură şefa de cabinet, tovarăşa Lazăr a descoperit un mijloc foarte simplu. A desprins frumuşel programul de pe uşă şi l-a închis în sertar. Nu de alta dar să n-o mai contrazică nimeni. Vorba ceea ori cu afiş, ori fără afiş, tovarăşii conducători ai comitetului executiv tot la fel primesc cetăţenii. Şi într-adevăr lucrurile s-au schimbat.

— Se poate intra la...?

— Acum nu. Veniţi mai tîrziu că are şedinţă... e ocupat... etc. Răspunsurile sînt date cu convingere fără o clipire din ochi. Vezi bine că afişul n-o mai poate contrazice pe tovarăşa Lazăr. Argumentele şi-au recăpătat valabilitatea. Zadarnic caută cetăţenii sprijinul afişului. Afişul e inculcat în sertar, iar conducătorii comitetului executiv al sfatului popular regional Bacău, sînt încuiaţi în birouri.

I. BECHERU
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Bacău

Două cereri, două referate...

De la bun început, să mă recomand: sînt registrul de evidenţă, aflat la biroul pentru primirea şi rezolvarea cererilor şi sezisărilor oamenilor muncii de la comitetul executiv al sfatului popular orăşenesc Craiova. Vă rog să nu-mi luaţi în nume de rău îndrăzneala de a vă scrie aceste rînduri. Sper că ele îşi vor ajunge scopul.

Precum bine ştiţi, sau dacă nu ştiţi, aflaţi acum, tovarăşa Ciucă înregistrează zilnic numeroase cereri, de m-am săturat şi eu de numărul lor. Pentru că sînt multe şi mai ales pentru că nimeni nu prea se interesează de ele, socot c-a sosit timpul să vorbesc. Şi pentru aceasta am să vă povestesc cele ce urmează:

Mai zilele trecute, în biroul în care mă aflu şi-au făcut apariţia doi cetăţeni. Din cît mi-am putut da seama, veniseră şi ei cu nişte cereri. Deodată, am auzit pe unul din ei spunînd: „Ce-ar fi dacă ne-am uita să vedem cum sînt rezolvate cererile oamenilor muncii primite de la începutul anului pînă în prezent?". Celălalt aprobă. S-au aşezat pe un scaun şi au început să-mi răsfoiască filele. Pe cele mai multe din ele, au citit multe numere, date şi nume de oameni, dar la multe cereri intrate n-au mai găsit nici un fel de indicaţie din care să reiasă ce s-a mai întîmplat apoi cu ele.

Şi după cum bănuiţi şi dvs. pentru moment, ei au fost puşi la încurcătură. Probabil că şi-au adunat puţin gîndurile şi au găsit o soluţie ca să-i zic aşa, salvatoare. Mi-au răsfoit din nou filele şi s-au oprit cu degetul la cererea nr. 37.606 din 17 mai a.c. prin care cetăţeanul Ion Sbora din str. Tudor Vladimirescu nr. 82 solicita aprobare pentru demolarea casei sale.

Cei doi cetăţeni au stat puţin de vorbă, s-au sfătuit şi au pornit glonţ spre secţia de gospodărie comunală şi industrie locală. Acolo — ce-i drept — n-au trecut nici cinci minute şi au găsit nu una, ci două cereri ale cetăţeanului susamintit. Şi tot atît de drept este şi faptul că în fiecare din ele cetăţeanul cerea altceva. În prima, cea cu nr. 37606 solicita dărîmarea imobilului său, în cea de a doua care este din 1 iunie a.c. şi poartă numărul 38573, cerea avizarea favorabilă pentru începerea lucrărilor de reparaţii a aceluiaşi imobil. Au rămas amîndoi uimiţi. Apoi l-am auzit pe cei doi cetăţeni spunînd că aşa se întîmplă atunci cînd comitetul executiv uită să rezolve la timp cererile oamenilor muncii. Că vorba ceea, aşa-i cetăţeanul învăţat, să aştepte şi să încerce. Omul nu putea să stea cu casa în paragină. A văzut că nu-i vine nici un răspuns cu dărîmatul s-a gîndit să încerce să obţină materiale pentru reparaţii. Poate că s-o îndura comitetul executiv să-i dea vreun răspuns şi-a spus el, atunci cînd a făcut cea de a doua cerere.

Cei doi cetăţeni s-au aşezat pe cîte un scaun şi au început să citească referatele de pe cererile respective. Citeau şi nu le venea a crede. Primul referat întocmit de referentul tehnic Mihăileanu, aviza favorabil dărîmarea clădirii din str. T. Vladimirescu nr. 82. Al doilea referat întocmit de data aceasta de conducătorul arhitect V. Sărăţeanu, aviza favorabil începerea lucrărilor de reparaţii la imobilul cu pricina.

Şi cum din fericire, la lectura referatelor era de faţă şi arhitectul C. Pîrvulescu, au îndrăznit să-l roage să-i lămurească cum se poate ca doi specialişti din cadrul aceleiaşi secţii de gospodărie comunală şi industrie locală, să meargă pe teren să cerceteze şi să ajungă la două concluzii diferite. Om cumsecade, arhitectul C. Pîrvulescu l-a lămurit imediat, adresîndu-li-se:

— Să vedeţi, la prima cercetare pe teren a fost referentul tehnic Mihăileanu, dar de fapt el este picher de drumuri.

Mulţumindu-i pentru bunăvoinţă, cetăţenii s-au privit lung, unul pe celălalt, şi au început de, ca între oameni să discute, ultînd probabil că sînt şi eu acolo.

— Spune, dragă tovarăşe, — zise unul din ei — ce m-aş face dacă imobilul, în care locuiesc ar prezenta pericol de dărîmare? Şi pentru că eu sînt convins că la cercetarea justeţei cererii mele nu are ce căuta un picher de drumuri, ci mai degrabă inginerul A. Nicolaid, şeful sectorului de construcţii din cadrul secţiei de gospodărie comunală şi industrie locală, cred că trebuie să discutăm toate acestea cu tov preşedinte Năzdrăvan, vicepreşedinte Minulescu şi secretar Tomescu.

După cum am aflat mai tîrziu, cei doi cetăţeni au rămas nemulţumiţi de răspunsuri. Fiecare din aceşti trei tovarăşi le-a răspuns în felul său. Ceva comun au avut totuşi răspunsurile lor, cei puţin aşa susţin ei, şi anume: atitudinea acestora de înregistratori ai celor semnalate, de conducători care preferă să nu se obosească prea mult cu rezolvarea cererilor oamenilor muncii.

Spuneţi şi dvs. tovarăşi din comitetul executiv al sfatului popular orăşenesc Craiova, dacă am sau n-am eu dreptate, dacă ceea ce faceţi voi se poate numi treabă făcută ca lumea?

În încheiere vă cer iertare pentru deranj, dar nu v-aş fi scris dacă nu aş fi fost convins că puteţi îndrepta lucrurile. Rămîn deci în aşteptarea răspunsului şi vă doresc mult spor la muncă.

Registrul de evidenţă a cererilor şi sezisărilor oamenilor muncii
pt. conformitate,
P. VASILIU

Din poşta redacţiei

Lucrurile trebuie să meargă mai bine

Poşta a adus un maldăr de scrisori. O mînă dibace le împarte pe regiuni. Oradea, Iaşi, Constanţa... toate cele 18 regiuni ale ţării sînt prezente aci. Două plicuri galbene au poposit de pe plaiurile craiovene. Din două raioane diferite: Vînju Mare şi Corabia. Raioanele se găsesc în părţi opuse ale regiunii Craiova, dar scrisorile tratează aceeaşi problemă: desfăşurarea lucrărilor de îngrijire a culturilor agricole şi pregătirea pentru campania de vară. Despre aceste probleme ne scriu corespondenţii voluntari Sandu Bălăşoiu şi Corneliu Dumitrescu. Dăm glas scrisorilor primite...

VINJU MARE: Aici lucrările de îngrijire a culturilor agricole se desfăşoară foarte încet, faţă de posibilităţile existente. Ţăranii muncitori din comunele Gogoşu, Batoţi, Devesel, Burila Mare şi altele nu sînt îndrumaţi de tehnicienii secţiei agricole raionale în vederea transformării rariţelor în prăşitori. Ba mai mult, în comuna Gogoşu, de pildă, agentul agricol Ion Vasilescu, nu numai că n-a făcut nimic pentru transformarea rariţelor în prăşitori, dar mai popularizează răriţatul chipurile că „sporeşte producţia la hectar". O mare vină în această direcţie o au comitetele executive şi în deosebi tehnicienii agricoli de la raion. Unii tehnicieni agricoli cum ar fi Ion Trusca şi Florin Dunaru pun interesele lor personale mai presus de principala lor sarcină de a îndruma ţărănimea muncitoare.

CORABIA. Cu toate că în comunele Ianca, Obîrşia, Vişina Nouă, pregătirile pentru campania de vară sînt pe sfîrşite, există în raion o seamă de lipsuri. În comunele Grajdibodu, Cilieni, Orlea, Brastavăţu şi Rusăneştii de Jos, de pildă, pînă nu de mult utilajul necesar campaniei de recoltare şi treeriş nu era reparat nici pe jumătate. La gospodăria agricolă de stat din Rusăneştii de Jos din secerătorile-legători nu s-au reparat pînă în prezent niciuna. Asemenea delăsări întîlnim şi la S.M.T. Corabia.

Proprietarii de batoze, chiaburii Zamfir Dumitru din comuna Orlea, Nicu Teodorescu din Grajdibodu, Marin I. Marinescu şi Ion Delea din Celeiu, Dumitru Stănescu din Rusăneştii de Jos profitînd de lipsa de vigilenţă a organelor locale ale puterii de stat, nici nu s-au apucat de repararea batozelor.

CĂTRE SFATUL POPULAR RAIONAL...

Cu această adresă vor pleca spre conducătorii raioanelor Vînju Mare şi Corabia sezisările celor doi corespondenţi voluntari. Poate că astfel comitetul executiv al sfatului popular al raionului Vînju Mare şi îndeosebi tov. Ioan Filimon, şeful secţiei agricole vor înţelege că grăbirea lucrărilor de îngrijire a culturilor agricole este sarcina lor de seamă. Poate că astfel comitetul executiv al sfatului popular al raionului Corabia (preşedinte Gheorghe Cristea) şi secţia agricolă (şef de secţie Nicolae Chirea) vor îndruma şi controla mai temeinic comunele şi unităţile agricole socialiste din raion.

—•—

Noi construcţii obşteşti în cinstea zilei de 23 August

PITEŞTI (de la corespondentul nostru). — În cadrul adunărilor populare care au dezbătut problema autoimpunerii, ţăranii muncitori s-au angajat să întîmpine ziua de 23 August cu noi şi importante realizări.

În raionul Găeşti de exemplu, vor fi terminate pînă la 23 August un număr de cinci localuri de şcoli elementare, în comunele Produleşti, Mogoşani, Cringurile, Scheiu şi Răscăeţi.

Tot pînă la acea dată vor fi date în folosinţă noile localuri de cămine culturale în comunele Pătroaia, Ioneşti, Hulubeşti, Morteni Ulieşti, Slobozia, Ştefan cel Mare, Ludeşti, Vişina şi Gura Foii.

Prin autoimpunere, muncă voluntară şi resurse locale, vor fi construite în comunele Valea Mare, Hulubeşti, Ludeşti din raionul Găeşti 10 poduri de lemn de lungimi diferite.

La 40 de ani de la moartea lui Emil Gîrleanu

La 2 iulie 1914, sa stins din viaţă în vîrstă de 36 ani Emil Gîrleanu, scriitorul ce ne-a mîngîiat copilăria cu delicatele lui schiţe „Din lumea celor care nu cuvîntă".

A păşit în literatură alături de Sadoveanu şi I. A. Bassarabescu, cu care se înrudeşte atît prin atitudinea faţă de oropsiţii vieţii, cît şi prin înclinaţiile artistice. Dar, descendent al unei familii boereşti, cu tradiţie militară, el însuşi destinat carierei armelor, tînărul şi firavul Emil a trăit într-un mediu neprielnic pe care l-a dezaprobat şi abandonat pînă la urmă. Apropierea lui de „Sămănătorul" lui N. Iorga, l-a împiedicat adesea pe scriitor să dea glas sentimentelor înalte pe care le nutrea pentru poporul obidit. Viciat de concepţia patriarhală, Gîrleanu scrie în acei ani de început despre viaţa apusă a boierilor moldoveni, încercînd să descopere, potrivit canonului sămănătorist, virtuţile de altădată. Acest sentiment de regret pentru o închipuită viaţă idilică, este însă repede învins de cruda realitate ce i se impune scriitorului.

Dramele din lumea satului înapoiat, ţinut de clasele exploatatoare în cel mai negru obscurantism, l-au solicitat cu deosebire pe Emil Gîrleanu. Fără să facă o precisă distincţie socială, scriitorul observă că bătrînul răzeş Toader Odobac („Nucul lui Odobac"), păstrător al tradiţiilor sănătoase ale poporului, cade răpus de Ruja, soţia unui nepot al său, femeie haină şi acaparatoare.

De fapt ciocnirea nu se reduce la un simplu conflict familiar, ci semnifică înfruntarea dintre ţărănimea patriarhală, credincioasă unei morale străvechi şi elementele capitaliste de la sate, avide după cîştig şi înavuţire.

În alte nuvele ca „Inecatul", „Bolnavii", Emil Gîrleanu surprinde tragismul vieţii oamenilor simpli, năpăstuiţi de urgiile regimului de oprimare, critica scriitorului vizînd mai ales odioasele instituţii burgheze. Aşa este de pildă armata, care seamănă numeroase victime în rîndurile tinerilor îngroziţi de tirania vieţii cazone („Ochiul lui Turculeţ", „Fugitul").

Compasiunea scriitorului pentru cei loviţi de nedreptate, pentru cei fără putinţă de împotrivire, apare însă cu evidenţă în volumul „Din lumea celor care nu cuvîntă", care ne oferă timbrul specific al contribuţiei lui Gîrleanu la dezvoltarea literaturii noastre. Fin observator al naturii, scriitorul reuşeşte să surprindă momente emoţionante din viaţa fiinţelor gingaşe, a gîzelor, păsărilor şi animalelor. Descrierile diferitelor acţiuni pe care le întreprind aceşti „eroi" ai lui Gîrleanu ne descoperă o viaţă palpitantă, plină de eforturile şi dramele unei autentice societăţi omeneşti. Scriitorul îşi urmăreşte eroii în situaţiile cele mai semnificative care dezvăluie mai totdeauna o trăsătură generală umană. Astfel, sîntem încîntaţi de umorul cu care e povestită anevoioasa ascensiune a gîndăcelului pe lujerul unei flori, („Studăcelul"), şi ne impresionează pînă la lacrimi eroismul matern al căprioarei ce se aruncă înaintea lupului spre a-şi salva puiul de la moarte („Căprioara").

Un sentiment de duioşie, de compasiune pentru cei oropsiţi, se desprinde aproape din fiecare schiţă. Dar nu mai puţin este prezentă dragostea de viaţă a scriitorului, care zugrăvind un asemenea sector al realităţii, găseşte în permanenţă, prilejul de a-şi exprima concepţia sa optimistă.

Volumul de schiţe „Din lumea celor care nu cuvîntă" este al unui scriitor realist de o deosebită sensibilitate şi de o remarcabilă artă. Acelaşi cald umanism se exprimă în povestirile închinate războiului pentru independenţă din volumul „1877, schiţe din război". Pe cîmpul Plevnei, Gîrleanu a văzut şi pe viteţii înfrăţiţi în lupte, cuceritori ai redutelor, ruşi şi romîni, dar s-a apropiat şi de sufletul oamenilor, cărora le-a cunoscut şi înţeles suferinţele. Iată un dialog între brancardierii romîni din schiţa „Răniţii", ce se opresc privind spre un ostaş turc rănit, fragment ce ni se pare grăitor în această privinţă:

— „Pe ista îl luăm don-căprar?

Căprarul stătu puţin pe gînduri, pe urmă vorbi hotărît:

— Cum să nu-l luăm? Se chiamă că-i om, că-i rănit? Să-l luăm!"

Este înfăţişat aci chipul omului din popor, omenia lui.

Împiedicat în activitatea sa de ideologia sămănătoristă, care-i adumbreşte mai cu seamă primele scrieri, Emil Gîrleanu a izbutit, în pofida unei asemenea influenţe, să creeze o operă realistă, durabilă, prin acea chemare la viaţă ce pulsează în fiece strop de rouă şi în fiece fir de iarbă, descris de pana sa.

La 40 de ani de la moartea lui Emil Gîrleanu, poporul nostru azi liber, ale cărui suferinţe l-au îndurerat pe scriitor, îi acordă preţuirea pe care o merită, citindu-i cu şi mai multă dragoste schiţele „Din lumea celor care nu cuvîntă".

AL. SANDULESCU

S-au deschis noi teatre de vară

ARAD (de la corespondentul nostru). — De curînd peste 2.000 spectatori din oraşul Arad au participat la primul spectacol dat pe scena noului teatru de vară. Cu această ocazie ei au ascultat un concert de estradă dat de orchestra şi corul Filarmonicii de Stat din Arad şi cîteva piese muzicale interpretate de soliştii Lya Hubic şi Constantin Ursulescu, de la Opera de Stat din Cluj.

Teatrul de vară din Arad are 2500 locuri şi a fost construit prin grija comitetului executiv al sfatului popular orăşenesc, folosindu-se resurse locale.

HOREZU (de la corespondentul nostru). — În comuna Horezu — reşedinţa raionului cu acelaşi nume — s-a inaugurat de curînd un teatru de vară, realizat prin munca voluntară a cetăţenilor şi prin folosirea resurselor locale.

Exemplul deputatului Ilie Parleacu, al cantonierului Gheorghe Diaconu, al ţăranilor muncitori Constantin Ionescu şi Gheorghe Uscatu, care au muncit cu multă rîvnă pentru terminarea construcţiei, a fost urmat de mulţi cetăţeni ai comunei.

Teatrul de vară din Horezu are o capacitate de 1500 locuri.

Tămăduitori de tablouri

O pînză pe care penelul inspirat al artistului a plămădit cu măestrie un crîmpei de viaţă emoţionează şi umple de admiraţie. Dar dacă imaginea de pe pînză s-a născut în urmă cu decenii şi veacuri, ea dăruieşte şi un alt simţămînt: respectul adînc, pios chiar, pentru artistul a cărui creaţie s-a înălţat peste revărsarea anilor, ca un mesaj trimis nouă din vremurile trecute.

Alte opere de artă — Simfonia eroica, Comedia umană sau Hamlet — au fost multiplicate, larg răspîndite în sute de mii şi milioane de exemplare şi trăiesc aevea prin valoarea lor monumentală. Pe cîtă vreme un tablou înfruntă singur nu numai trecerea vremii, dar şi inamicii proprii lui: umezeala, lovirile şi luminile nepotrivite. Vizitînd muzeele, mulţi oameni nu ştiu dealtfel că pînza pe care o au în faţă a trăit clipe de primejdie, că bătălia ei cu deceniile a fost pe viaţă şi pe moarte, că a fost tămăduită de mîini meştere. Tămăduitorii acestor opere de artă sînt pictorii restauratori — ca acei ce lucrează în colectivul Atelierului de restaurare a picturilor care funcţionează la Muzeul de Stat al R.P.R.

★

În urmă cu cîteva luni o comisie de experţi a descoperit într-o magazie a unui muzeu din ţară un tablou valoros de Cornelis Bega, pictor olandez din secolul XVI, intitulat „Interior de bucătărie". Tabloul era de mare valoare. Îmbinarea armonioasă a culorilor, jocul de lumini şi umbre, întreaga compoziţie o lucrării dovedeau înaltul meşteşug al artistului olandez. Din păcate, însă, tabloul se găsea într-o stare deplorabilă. Oameni nepricepuţi l-au lăsat pradă umezelii şi l-au lovit în transporturi neatente. Culorile îi erau închise şi se descompuneau, vernilul se îngălbenise, pînza, acoperită pe alocuri de murdărie, era putredă şi începuse să se rupă.

„Portretul lui Aricescu" de Gh. Tattarescu, înainte şi după restaurare

În starea aceasta gravă, în care pierduse strălucirea iniţială, tabloul a fost trimis pentru tămăduire la atelierul de restaurare. Aici, el a fost luat în primire de mîini îndemînatice şi grijulii. Pictorii restauratori l-au examinat cu luare aminte. Pentru a-i stabili un diagnostic exact l-au cercetat şi într-o cameră obscură, la lumina lămpii de cuarţ, denunţătoare a eventualelor încercări de repictare. A urmat un şir de operaţii complicate pentru transpunerea picturii pe o pînză nouă. În săptămîni de trudă migăloasă s-au îndepărtat murdăria şi vechile repictări care au acoperit o parte din pictură şi s-a regenerat vernilul. Astăzi tabloul e vindecat şi întinerit, fără să-şi fi pierdut din autenticitatea sa, şi în curînd, la o expoziţie care se va deschide în Capitala patriei noastre, vizitatorii îl vor putea admira.

★

Atelierul de restaurare e tînăr — are doi ani, o fărîmă abia din vîrsta majorităţii tablourilor pe care le-a întinerit. El a umplut un mare gol în pictura noastră, în pictura care a dat talente de seama lui Nicolae Grigorescu, Ion Andreescu, Theodor Aman, Octav Băncilă.

Restaurarea tablourilor, e drept, există de multă vreme, dar restauratori adevăraţi au fost foarte puţini. Lucrînd la tablourile pe care vremea şi-a înscris pecetea ei distrugătoare, unii restauratori, puţin scrupuloşi, şi-au îngăduit să le picteze, să „îmbogăţească" originalul şi să profaneze spiritul în care au creat marii artişti. Pe cunoscuta pînză „La Smîrdan" a lui Nicolae Grigorescu, care a suferit cu ani în urmă din cauza diferitelor mutări, un restaurator şi-a îngăduit chiar să repicteze cerul întreg!!

★

Activitatea atelierului de restaurare este strîns legată de vasta şi bogata experienţă a artei plastice sovietice. Aici lucrează un consilier sovietic, pictorul Alexei Alexeevici Feodorov, artist experimentat care împărtăşeşte tinerilor pictori restauratori, absolvenţi ai Institutului de Artă „Nicolae Grigorescu", secretul tehnicii subtile a restaurării. Tinerii restauratori care lucrează în cadrul colectivului sînt pictorii Plavera Anastasiu, Constanţa Crişan, Octav Coroiu, Lucreţia Szasz şi Gheorghe Zidaru.

Muzeele noastre s-au îmbogăţit cu zeci de picturi pe care le-a îmbătrînit vremea şi pe care restauratorii le-au tămăduit şi întinerit. „Carul cu boi" de Grigorescu, „Peisaj marin" de un anonim olandez din secolul XV, „Cei patru evanghelişti" de Correggio, „Portret de femeie" de Lecoa sînt numai cîteva din operele smulse vicisitudinilor vremii.

Recent, în atelier a fost adus un tablou al unui pictor italian neidentificat încă. Motivul laic şi maniera lucrării indică şcoala italiană a secolelor XV—XVI. Starea deplorabilă în care a fost găsit — cu porţiuni de pictură căzute pînă la lemn — au cerut eforturi deosebite colectivului. Din păcate, unele fragmente ale tabloului — figurile unor personaje — erau şterse. Pentru a nu se împieta spiritul lucrării, aceste fragmente sînt retuşate în tonuri neutre care nu stînjenesc cercetarea picturii şi arată totodată că nu aparţin originalului. Nu peste multă vreme şi această operă va fi expusă în Secţia Apuseană a Muzeului de Artă al R. P. R.

Tămăduitori de tablouri... În zilele noastre, cînd arta şi cultura se află în plin avînt, munca celor care tămăduiesc şi întineresc tablourile este preţuită, pentru că datorită lor pot fi păstrate şi transmise generaţiilor următoare opere ale marilor maeştri din trecut, scumpe privirilor şi inimilor noastre.

U. VĂLUREANU

Din experiența fruntașilor în agricultură

Vom planta cartofi de vară

Începînd din toamna anului trecut gospodăria noastră a fost vizitată de colectiviștii de prin împrejurimi, de muncitorii din gospodăria agricolă de stat din Borănești. Au venit tehnicienii de la raion, ba și de la regiune, de la stațiunea experimentală agricolă ICAR Mărculești.

Ce se întîmplase ? Brigada noastră legumicolă a cultivat 25 ari de teren cu cartofi. Și n-au fost semănați după obiceiul din partea locului, adică primăvara, ci vara pe timpul coacerii roadelor. La început ni se părea zadarnică truda. Moș Ion Barbu zicea : dacă nu se fac bine cei de primăvară, mai lese ceva din ăștia din iulie ? Dar recolta culeasă a fost atît de bogată, încît s-a dus vestea bună, nu pe jos, cum e vorba, ci călare. Și apoi au început să se perinde tot felul de delegați. Un colectivist de la noi care are neamuri pe la Mărculești, zice că a văzut cartofii noștri puși în vitrină la expoziția stațiunii de acolo. Altul a recunoscut cartofii culeși de noi la Ploești, la direcția agricolă. ...3.000 kg. cartofi de pe 25 ari ! Și unde mai pui că veneau 2—3 cartofi la un kil.

Anul acesta ne pregătim să semănăm o suprafață mai mare cu cartofi larovizați și plantați în vară. Pentru aceasta am pregătit din timp terenul. Deoarece nu am reușit să facem ogor de toamnă l-am arat primăvara. După aceia am avut grijă să ținem locul curat de buruieni afînîndu-l prin boronire.

Din cartofii ce i-am recoltat anul trecut am oprit o parte pentru sămînță — păstrîndu-i bine în timpul iernii. Prin luna aprilie am ales din nou cartofii cei mai buni. Acum cartofii sînt puși la larovizat, adică la încolțit. Stratul de cartofi nu este prea gros pentru ca iluminatul cartofilor să se facă tot una. La 3 zile un colectivist din brigada mea îi udă ușor cu măturica înmuiată în apă. La fiecare 7 zile întoarcem cartofii și cu acest prilej îi se rup colții care sînt lungi și subțiri, și aruncăm cartofii stricați. Mulți dintre cartofi au dat colți scurți, groși, numai buni pentru plantat.

Toți colectiviștii și mulți țărani muncitori cu gospodării individuale au văzut cu proprii ochi avantajele plantării de vară a cartofilor. In carnetul meu mai păstrez și acum socotelile făcute cu un brigadier dintr-o altă gospodărie colectivă, încă din această iarnă. Un ha. semănat cu cartofi primăvara a dat o producție de 3.000 kg.; 25 ari semănați cu cartofi în timpul verii au dat aceeași producție. Se zice că o metodă bună trecută prin practica proprie dă rezultate mult mai bune decît atunci cînd o aplici pentru prima dată. Așa că îndrăznim să sperăm că la toamnă vom culege 20.000 kg. cartofi la hectar.

MARIN CORNECIU
brigadier legumicol de la gospodăria agricolă colectivă din Coșereni, raionul Urziceni

Mai multe prașile — recolte mai mari

La noi la Bălțați, comună de prin părțile Tîrgului Frumos, de vreo cîțiva ani încoace au început să vină foarte des în mijlocul țărănimii muncitoare ingineri de la secția agricolă a sfatului popular raional, colaboratori de la stațiunile experimentale ICAR, tehnicieni de la SMT. Tg.-Frumos. Oameni cu dragoste pentru noi, fiecare din acești tovarăși au căutat să ne arate cum trebuie să muncim pămîntul și să întreținem culturile pentru a scoate recolte mari.

Luînd seama la cele ce spun ei, fiind de față la experiențele practice pe care le fac, am învățat multe, foarte multe lucruri. Am putut bunăoară să-mi dau seama că pentru a scoate recoltă mare la prășitoare, este bine să faci ogor toamna, să semeni în cuiburi așezate în pătrat, dar să și le întreți după metode științifice. In privința întreținerii porumbului, cartofului, etc. pe la noi, de regulă, lucrurile stăteau prost. Cînd culturile dădeau în trei frunze, oamenii treceau cu sapa printre ele, tăiau buruienile și afînau țărîna. Unii mai treceau și a doua oară. Atunci, trăgeau mușuroaie înalte și făceau răritul. Dar se întîmpla foarte des ca prașila I-a să fie și ultima ; mulți socoteau că întreținerea culturilor e gata odată cu prima prașilă și nu mai dădeau pe la ogoare decît la cules. Așa am făcut și eu o bună bucată de vreme. Dar de cînd am prins a învăța din cele ce spun agronomii, m-am hotărît să întrețin prășitoarele mai temeinic, după știință. Agronomii mi-au spus că plantelor prășitoare le trebuie nu una, ci două, trei și chiar mai multe prașile. Asta pe de o parte ca să se înlăture buruienile și pe de altă parte pentru ca să se distrugă scoarța care se face vara la suprafața pămîntului. M-am apucat și am făcut așa cum m-au învățat agronomii.

Anul trecut am dat porumbului încă o prașilă peste cele obișnuite, am avut grijă să nu fac mușuroaie. A fost ceva mai mult de lucru e adevărat, dar toamna munca mi-a fost răsplătită. In timp ce oamenii ceilalți au dus acasă de pe fiecare hectar cîte 1.400 cel mult 1.500 kg. porumb, eu am scos peste 2.000 kg. porumb la hectar. Dacă mai făceam o prașilă, sînt sigur că producția sporea și mai mult. In primăvară am fost chemat la consfătuirea care a avut loc la București, unde mi s-a înmînat decorația Ordinul Muncii clasa a III-a. Cînd m-am întors acasă am hotărît să lucrez și mai bine, să scot recolte și mai mari. Astă primăvară, mi-am gunoit bine ogorul, am semănat o parte de porumb după metoda cuiburilor așezate în pătrat. Acum de cînd s-a început întreținerea culturilor, grija mea pentru aplicarea metodelor de muncă înaintate a crescut. Se știe doar că de felul cum te porți față de muncile din acest sezon depinde foarte mult ce culegi toamna. Am început să prășesc porumbul. L-am prășit pînă acum odată cu prășitoarea și odată cu sapa.

După consfătuirea de la București, am înțeles că sînt dator să-i fac și pe alți țărani muncitori din sat să aplice metodele agrotehnice înaintate. Am stat de vorbă cu Dumitru Florea, cu Anton Chicet și cu alții l-am convins și pe ei să-și lucreze pămîntul mai acătării. Ca și mine, ei au gunoit în primăvară ogoarele, ca și mine au semănat în cuiburi așezate în pătrat unele culturi, ca și mine sînt hotărîți să facă acum mai multe prașile la porumb, la cartofi și la celelalte.

IANCU PAL
țăran muncitor din comuna Bălțați, raionul Tg. Frumos, decorat cu Ordinul Muncii cl. a III-a

Ingrijim cu rîvnă bumbacul

Eu am o vorbă din bătrîni : „recolta nu este de trei ori povară, ci odată". De vorba asta m-am ținut totdeauna și cînd fac o muncă la cîmp caut s-o fac după agrominim. Dacă o faci de mîntuială nici recoltă bună n-ai să culegi. Și să vorbesc în exemple. Anul trecut am cules 170 kg. de bumbac de pe un sfert de hectar. Obligația era numai de 134 kg. Bumbacul fiind numai de calitatea I am fost răsplătit cu 290 lei premiu.

Recolta mare care am cules-o la bumbac se datorește îngrijirilor date la timp culturilor. Astfel, am distrus scoarța pămîntului oridecîte ori s-a format, am reînsămînțat golurile, am rărit la timp și în deosebi am prășit de patru ori.

Anul acesta, ca și anul trecut, prășesc bumbacul imediat după ploaie cînd apar buruieni. Păzesc ca nici un fir de iarbă să nu fie în bumbac, căci atunci mustul pămîntului este supt de buruieni, iar culturile sînt umbrite și suferă.

Prima și a doua prașilă am și terminat-o, acum mă pregătesc să fac și pe a treia. Prașila întîia a mers mai ușor căci am făcut-o la 5—6 cm., cea de a doua am făcut-o puțin mai adînc.

Aproape toți țăranii întovărășiți din comuna Lehliu, ca Radu P. Ilie, Gheorghe Ciocoiu sau țărani individuali ca Sița Costache și alții, au și terminat prima și a doua prașilă, ba unii au trecut să prășească bumbacul pentru a treia oară.

Un sprijin serios l-am primit din partea tov. președinte al sfatului popular comunal Aurel Gheorghevici, care alături de agentul pentru cultura bumbacului și conducerea întovărășirii noastre agricole, ne-a îndrumat și s-a interesat de munca noastră.

Rămîne ca la toamnă rezultatele muncii noastre să fie cele așteptate.

ALEXANDRU GH. RADU
țăran întovărășit din comuna Lehliu, regiunea București

„Ilie Constantin, președintele cooperativei Crăguești, raionul Turnu Severin, se ocupă mai mult de treburile gospodăriei sale și nu dă cu zilele pe la cooperativă".

(Din scrisoarea corespondentului voluntar VASILE ZORILĂ).

— Ce faci Ilie ? Doar ești președinte... I-a spus nevasta — Prea încalci orariul Nici astăzi să te duci nu ți-e aminte
— Mă duc neapărat. Se dă salariul !

(Desen de GH. CHIRIAC)

Eclipsa de soare de ieri

„Eclipsa de soare a început !" In același moment, în toate colțurile țării, sute de mii de oameni își îndreaptă privirile spre cer. Anghel Costache, colectivistul din Fundulea, a apucat încă povestile despre soarele „mîncat de vîrcolaci". Acum însă el cunoaște adevărul și — prin geamul afumat pe care și l-a pregătit — privește curios soarele căruia umbra lunii a și început să-i răpească din strălucire. Alături de el urmăresc eclipsa de soare tinerele Lica Dinescu și Leana Stan, membre și ele în gospodăria colectivă „Gh. Doja" din comuna Fundulea, raionul Brăneşti.

Plenara a II-a a Uniunii arhitecților din R.P.R.

In zilele de 2, 3 și 4 iulie va avea loc în aula Bibliotecii centrale universitare din Calea Victoriei nr. 88, plenara a II-a a Uniunii arhitecților din R.P.R.

Plenara va avea tema „Locuințe în clădiri cu puține etaje".

In ziua de 28 iunie a fost deschisă la Casa arhitectului din str. Episcopiei nr. 9 o expoziție cu o temă asemănătoare care cuprinde planuri, fotografii și exponate.

(Agerpres)

Problemele dramaturgiei cinematografice

Miercuri în sala Bibliotecii Centrale Universitare s-au încheiat lucrările plenarei Uniunii Scriitorilor din R.P.R., cu privire la problemele dramaturgiei cinematografice. In cea de a doua zi a ședinței au luat cuvîntul Mihail Beniuc, Silvian Iosifescu, V. Em. Galan, N. Moraru, Mihail Novicov, Mihail Davidoglu și alții, care au dezbătut probleme legate de creația literară cinematografică, de posibilitatea unei colaborări rodnice între scriitori și specialiști pe tărîmul cinematografiei.

Tov. Nicolae Bellu, locțiitor al ministrului Culturii, a arătat, printre altele, lipsurile care au existat în munca Direcției generale a cinematografiei, în domeniul scenariului de film.

Tov. Traian Șelmaru, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., a vorbit despre multiplele probleme pe care dramaturgia cinematografică le pune în fața scriitorilor, subliniind că pe viitor problema scenariului de film va trebui să se bucure de o atenție deosebită în munca Uniunii Scriitorilor.

Cuvîntul de închidere a lucrărilor a fost rostit de scriitorul Geo Bogza.

Acțiunile ilegale ale aviației S. U. A. în apele mărilor din Extremul Orient și ale Pacificului

VLADIVOSTOK 30 (Agerpres). — TASS transmite : In urma răpirii de către forțele militare ale S.U.A. a petrolierului sovietic „Tuapse" în regiunea insulei Taiwan, la Vladivostok se acordă atenție faptului că avioane militare americane efectuează sistematic de multă vreme zboruri deasupra vapoarelor comerciale sovietice care navighează în apele mărilor din Extremul Orient și ale Pacificului și, în special, în regiunea insulei Taiwan. Aceste avioane apar în zbor razant la o distanță ce prezintă pericol pentru vasele sovietice, planează de cîteva ori deasupra vaselor și uneori se rotesc deasupra lor timp de o oră.

Astfel, la 19 mai, ora 14,10 în apele de la sud de insula Taiwan în punctul avînd coordonatele 19°10' latitudine nordică și 119°52' longitudine estică, un avion militar american s-a rotit de cîteva ori în zbor razant deasupra vasului sovietic „Kameneț-Podolsk" care se îndrepta din Singapore spre portul Dalnii. La 20 mai, deasupra aceluiași vas, un avion american s-a rotit de cîteva ori în punctul avînd coordonatele 22°06' latitudine nordică și 123°21' longitudine estică. La 14 iunie, la 70 mile sud-est de insula Taiwan, în punctul avînd coordonatele 21°16' latitudine nordică și 121°44' longitudine estică, două avioane militare americane zburînd la o înălțime de 60—400 m. s-au rotit timp de o oră deasupra vasului sovietic „Kutuzov" care se îndrepta din Odessa spre portul Nahodka.

La 16 iunie, ora 18.57 minute la 90 mile est de insula Taiwan, în punctul avînd coordonatele 25°00' latitudine nordică și 123°49' longitudine estică, un avion militar american a trecut în zbor razant deasupra vasului sovietic „Kemerovo" care se îndrepta din Singapore spre Sinkang.

La 24 iunie, ora 10,50 minute în regiunea insulei Taiwan, în punctul avînd coordonatele 24°28' latitudine nordică și 127°05' longitudine estică, un avion militar american s-a rotit de cîteva ori în zbor razant deasupra petrolierului sovietic „Apșeron". Asemenea acțiuni ale avioanelor militare americane reprezintă o încălcare flagrantă a libertății navigației în larg și dovedesc disprețul total al autorităților militare ale S.U.A. față de normele unanim recunoscute ale dreptului internațional. Totodată, aceste acțiuni servesc în mod incontestabil ca sursă de informare cu caracter de spionaj despre vasele sovietice care navighează în regiunea insulei Taiwan ; asemenea informații cu caracter de spionaj, servesc scopului de a organiza tot felul de provocări împotriva vaselor sovietice care navighează în larg, de felul provocării săvîrșite față de sus-menționatul petrolier sovietic „Tuapse". Acțiunile ilegale ale avioanelor militare americane sînt condamnate la Vladivostok în unanimitate.

Conferința de la Washington nu a putut înlătura contradicțiile anglo-americane

Comentariile presei occidentale

WASHINGTON 30 (Agerpres). — Comunicatul final dat publicității la sfîrșitul convorbirilor anglo-americane de la Washington continuă să fie comentat pe larg de corespondenții de presă din Occident, care nu-și ascund dezamăgirea față de netăinicia rezultatelor obținute.

„Rezultatele concrete și reale ale conferinței, scrie Robert Mangin, corespondentul din Washington al agenției France Presse, sînt foarte mici" Discuțiile purtate în problema care a determinat cele mai puternice divergențe — Asia de sud-est —nu au putut înlătura contradicțiile evidente dintre politica celor două state.

In ceea ce privește problema reînarmării Germaniei occidentale, Mangin subliniază temerile guvernului britanic față de o acțiune „precipitată" a guvernului american în eventualitatea respingerii de către Franța a tratatului comunității defensive europene.

Majoritatea ziarelor din Occident împărtășesc sentimentele de pesimism și neîncredere față de rezultatele obținute și față de posibilitatea „atenuării" divergențelor anglo-americane.

Ziarul „New York Times" constată că în comunicatul final „nu se vorbește nimic despre problemele asupra cărora nu s-a ajuns la un acord sau asupra cărora părerile britanice și americane sînt cu totul opuse". Referindu-se la propunerile lui Eden în privința organizării securității în Asia de sud-est, ziarul scrie : „Englezii au lăsat să se înțeleagă limpede că ei nu renunță la proiectul lor și că el poate fi înfăptuit chiar dacă Statele Unite vor refuza să adere direct la acest plan".

Referindu-se la poziția Angliei la Geneva în privința unei reglementări satisfăcătoare a războiului din Indochina, ziarul subliniază că „oficialitățile americane manifestă pesimism și repetă mereu că condițiile încheierii păcii pot fi de asemenea natură încît Washingtonul nu va putea nicidecum să le aprobe".

Presa franceză se ocupă pe larg de declarația anglo-americană, scoțînd în special în evidență „cererea abia deghizată" adresată Franței cu privire la ratificarea tratatului armatei europene.

Ziarul „Le Monde" subliniază că tratativele de la Washington reprezintă o nouă presiune asupra Franței. Arătînd că S.U.A. și Anglia au încheiat un acord în problema armatei europene „pe spatele Franței", ziarul scrie că „noua presiune anglo-saxonă este menită să limiteze în mod practic libertatea de acțiune de care se bucură în teorie șeful guvernului francez".

După părerea ziarului „Les Echos", „existența divergențelor de neînvins și-a găsit expresia în formulările confuze cuprinse în comunicatul final", iar ziarul „Libération" subliniază că acest comunicat „nu face decît să reafirme acordul dintre cele două guverne în probleme care niciodată nu au dus la litigii serioase între ele. Documentul de la Washington lasă însă în mod cert în umbră problemele litigioase care au figurat pe ordinea de zi și care au determinat necesitatea convocării conferinței dintre Churchill și Eden, pe de o parte, și Eisenhower și Dulles, pe de altă parte".

Deschiderea celei de a 18-a sesiuni a Consiliului Economic și Social al O. N. U.

GENEVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 iunie s-a deschis la Geneva cea de a 18-a sesiune a Consiliului Economic și Social al O.N.U.

Sesiunea a fost deschisă de președintele Consiliului, Juan Cooke (Argentina).

A luat apoi cuvîntul P. N. Kumîkin, reprezentantul U.R.S.S, Delegația U.R.S.S., a spus el, consideră necesar să atragă atenția asupra situației anormale că în Consiliul Economic și Social al O.N.U. nu este încă reprezentată o mare putere, unul dintre cele mai mari state din Asia — Republica Populară Chineză. Declar acest lucru, a continuat Kumîkin, luînd în considerare faptul că reprezentantul legal al Chinei nu poate fi decît un reprezentant numit de Guvernul Central Popular al Republicii Populare Chineze.

Trebuie subliniat că de data aceasta nimeni nu a sprijinit pe gomindanist, care a încercat să găsească „argumente" în favoarea participării sale la sesiune. După cum se vede participanții la sesiune, întruniți în orașul unde în prezent la conferința de la Geneva răsună puternic glasul reprezentantului Republicii Populare Chineze, au înțeles în modul cuvenit situația lucrurilor.

DE LA UN CAPĂT LA ALTUL AL ȚĂRII

PE LOCURILE VECHII CETĂȚI DE SCAUN A MOLDOVEI

In vagonul de clasa a III-a, cineva povestește în moldoveneasca aceea domoală, puțin cîntată, puțin catifelată, ca foșnetul pădurilor în care s-a născut. „Acea albă lucire de colo, ți cetatea Sucevei. Rod al muncii unor veacuri trecute și prea puțin înțelepte. Oamenii care o vor fi clădit s-au dus demult pe cele meleaguri și nimeni nu știe cum va fi fost, cum vor fi trăit.

Dar cetatea aceasta a rămas, și din rămînerea aceasta a ei, se desprinde chipul lui Ștefan Vodă. In acele vremuri atît de puțin înțelepte, acest voievod al Moldovei a adus înțelepciune și cumpătare. Iar norodul l-a stat alături, găsind în înțelepciunea și dreptatea lui, alinare pentru bejenia și obida sa".

Glasul a contenit. Trenul se tîrăște alene, ostenit parcă, de-a lungul Sucevei spre Burdujeni. Cîmpurile de secară de un verde albăstrui, contrastează puternic cu pîlcurile de copaci de pe malurile Sucevei, cu albul caselor de pe colinele vechii capitale. In cîmp, bărbații și femeile s-au desdoit o clipită din șale și cu mîna în dreptul ochilor au privit trenul care trece. O clipă doar și apoi s-au aplecat iar pe glie. De jur împrejur e o liniște atotcuprinzătoare, liniște care veacuri de-arîndul a însoțit pe la prînzișor munca oamenilor pe cîmp. Și pentru a mări parcă această liniște ce crește din holde și din oameni, undeva scîrțîie nevăzută cumpăna unei fîntîni

Cînd intrăm în Burdujeni, cu mulțimea sa de clădiri din cărămidă roșie, cu coșul înalt al unei fabrici, imagine surprinzător de nouă pe aceste vechi și încercate meleaguri, glasul de odinioară se ridică iar, unduitor și parcă totuși mai aspru :

„Au venit apoi veacuri zănatice, veacuri de cumplită asuprire și obidă. Oamenii au prins să se bejenească, codrii s-au umplut de haiduci. Și țara peste care cu înțelepciune și vitejie a domnit Ștefan Vodă, a fost scoasă la mezat cu bogățiile și oamenii ei. Cam în vremea aceea a ieșit vorba „schimbarea domnilor, bucuria nebunilor". Pentru că fiecare domn nou, însemna noi biruri, noi cazne, mai multă sudoare și sînge al norodului. Cetatea Sucevei o îngropaseră demult veneticii sub valuri de pămînt, dar acea amintire a lui Ștefan cel bun nu odată se arăta la popasurile drumeților, la munca grea a cîmpului, în vorbele trudite ale oamenilor ce se ascundeau în codri. Și a păstrat norodul așa, odată cu amintirea lui Ștefan Vodă, credința neclintită într-o dreptate ce va să vie alci, pe meleagurile Moldovei".

Cînd trenul a poposit la capătul lungului său drum, în Ițcani, glasul s-a ridicat din nou mai mîngîietor parcă : „Și iacă, acea dreptate a venit. Iar acea cetate a Sucevei stă astăzi mărturie unor vremi luminate și înțelepte"...

POVESTEȘTE PĂMINTUL

De multe ori am auzit părerea de rău a unora, că zidurile nu vorbesc. Și trebuie să mărturisesc că nu rareori am încercat în fața unor străvechi rămășițe ale trecutului istoric al patriei, același nelămurit sentiment de regret.

Și iată că urcînd, ca un rezultat al îndemnului nerostit al acelui unduitor glas din vagonul de clasa a III-a, drumeagul ce duce la cetatea Sucevei, am aflat oameni ce știu să asculte și să tălmăcească graiul zidurilor și al pămîntului. Căci pămîntul știe să povestească, iar oamenii care-i înțeleg graiul și-l tălmăcesc apoi nouă, celor neștiutori, știu și ei povesti cu pasiune și cu farmec.

Așa că întîlnirea mea cu acei cercetători ai pămîntului și ai zidurilor, cunoscuți sub numele de arheologi, avea să facă să-mi dispară regretul și teama că ceea ce știu zidurile, noi nu vom ști niciodată.

Era o dimineață senină a lui iunie, cînd în fața mea s-au înălțat ca o plăsmuire de calcar masivele ziduri ale cetății.

Și am ascultat pentru prima oară minunata poveste a pămîntului, tălmăcită cu vorbe rare și înțelepte de unul din învățații zilelor noastre. Era acel învățat, un om mai în vîrstă la înfățișare, dar tînăr la suflet, hitru și glumeț în vorbele sale despre tovarășii săi și întîmplările lor, grav și cîntărit în acele vorbe care-mi deschideau cartea întîmplărilor unor vremi demult trecute...

Povestea pămîntului spune de asemenea întîmplări ca aceea a asediului cetății Suceava și a arderii tîrgului Sucevii de către turci, în anul 1486 al erei noastre. Căci în platoul din fața cetății stau și astăzi, aduse la lumină de cercetători, urmele unei case arse de acel foc necruțător care a ars și așezările tîrgului. Ca semn și dovadă că povestea e adevărată, învățații care cunosc graiul pămîntului au scos din acel loc o monedă bătută în împărăția turcească la anul 1481.

Dar pămîntul și zidurile povestesc și de vremuri mai depărtate, de care stăpînul acelui glas din vagonul de clasa a III-a nu avea cunoștință.

Cetatea aceasta a Sucevei a fost ridicată ca și acea „cetate de apus" din cealaltă parte a tîrgului, de Petru Vodă Mușat. Vorbesc despre aceasta și zidurile masive cu turnuri pătrate din partea de dinăuntru a cetății, vorbește despre aceasta și pămîntul platoului din fața cetății care a primit în sînul său pe oștenii și slujitorii acelui domn și a acelora care au venit după el. Căci cimitirul cel vechi pe care l-au găsit arheologii își trage vechimea din depărtarea veacului al XIV-lea și pînă pe la anul 1530, cînd oamenii cei vii luați de grijile și năcazurile vremii, au uitat de el și de cei îngropați acolo.

Povestesc și zidurile povestea de necrezut a cetății Sucevei, care o singură dată a căzut în mîna dușmanului și atunci nu prin nimicnicia și lașitatea ostașilor, ci prin hainia și trădarea boierilor. De jur împrejurul zidurilor străvechi ale lui Petru Vodă Mușat s-au ridicat cu turnuri înalte, cu tărie de cremene, zidurile oștenilor lui Ștefan cel Mare. Impotriva acestor ziduri s-a pornit cu furie Mahomed al II-lea și nu le-a putut frînge; în grosimea lor au bătut tunurile șleahticilor îngimfați și de pe meterezele lor răzeși moldoveni și-au rîs de așa încercare deșartă; dintre zidurile acestea a fugit Petru Rareș, voievodul trădat de boieri, care au dat cetatea pe mîna sultanului Soliman Magnificul, care a prădat-o și stricat-o. Și iată, a prins glas și o piatră ascunsă între ziduri, pe care cei din vechime o numeau pisanie și pe care, se poate citi că în anul 1550 Ilieș Vodă a refăcut cetatea distrusă de turci.

Vorbesc zidurile acestea care șase veacuri au stat în picioare, martori nepărtinitori ai unor vrem trecute și de încercarea lui Dumitrașcu Vodă Cantacuzino de a dărîma în anul 1675, la porunca stăpînilor săi din Stambul, cetatea Sucevei Pînă azi se pot vedea la baza zidurilor găurile făcute de acei meșteri încercați ai turcilor, pentru a preface cetatea în pulbere. Dar zidurile lui Ștefan Vodă și-au rîs de ei și nu s-au surpat. Au rămas mai departe, îngropate sub valuri de pămînt, așteptînd vremea cînd odată cu ele vor fi dezgropate și poveștile de demult despre vitejia oștenilor și răzeșilor lui Ștefan Vodă.

Acel învățat care mi-a tălmăcit într-o luminoasă zi de iunie toate acestea și altele, avea a povesti încă multe. Mi-a arătat însă cuprinzînd cu o mișcare largă a brațului întreaga Vale a Sucevei, rostind cuvinte puține și cu o neașteptată gravitate, că toate acestea el nu le-ar fi putut tălmăci din graiul pămîntului și al zidurilor, că el însuși nu le-ar fi cunoscut, dacă în țară nu s-ar fi așezat rînduirea cea nouă a poporului.

CÎND TAC CLOPOTELE

Nu odată am ascultat în orașele străvechi, în ceasurile de amurg, glasul tînguitor al clopotelor. E în tînguirea aceasta a lor ceva straniu care-ți amintește de vremuri vechi pe care nu le-ai cunoscut niciodată dar pe care chemarea clopotelor peste dealuri și cîmpii ți le înfățișează. Atunci cînd clopotele au tăcut, se așterne peste orașe și cîmpuri, peste dealuri și peste sate, o liniște calmă, proprie numai înserării în orașele vechi pitite pe după copaci.

In acest tîrg al Sucevei însă, cîntul tînguitor al clopotelor celor 17 biserici, din care nu puține își pierd obîrșia în negura vremii, capătă o semnificație deosebită. Vor fi fost poate unele aceleași care au jelit acum 450 de ani cu glas tînguitor moartea lui Ștefan Vodă cel Mare. Cine știe ?

Dar astăzi liniștea care sute de ani a cuprins tîrgul Sucevei și mulțimea satelor de primprejur atunci cînd clopotele au tăcut, e o altfel de liniște, o liniște încordată, plină de așteptare. Și în această liniște pe care în casă și pe străzi, pe ulițele satelor și în sălile bibliotecilor oamenii par s-o asculte, zbucnește de astădată un alt glas decît acela al vechilor clopote. E glas omenesc acesta, care face să se bulucească pe ulițe în jurul difuzoarelor, mulțime de oameni : „Vorbește centrul de radioficare Suceava".

E greu de închipuit ce deosebit de mare lucru a fost pentru oamenii acestor așezări de demult glasul acesta omenesc ce aleargă prin fire. Cînd în Pătrăuți, sat vechi, așezat la o bună fugă de cal departe de Suceava a răsunat pentru prima oară glasul acelui crainic al zilelor noastre, oamenii au lăcrămat și s-au îmbrățișat.

Și de atunci glasul care aleargă pe fire întrerupe mereu în același ceas, liniștea pe care a lăsat-o în urmă tînguirea clopotelor : „Vorbește centrul de radioficare Suceava". Pe străzile orașului, pe ulițele satelor, oamenii zîmbesc cald, gîndind la înnoirea vremurilor și a vieții.

★

Sute și sute de ani la rînd omenirea a clădit pe ruine. Pe ruinele războiului sau ale vremii. Și iată că astăzi în acel depărtat și vechi tîrg al Sucevei, pe drumurile căruia au umblat din timpuri bătrîne negustori și ostași, răzeși și domni, oamenii zilelor noastre au prins să clădească noi așezări. Au săpat un loc larg pentru temelia unei case arătoase a meșteșugarilor uniți în muncă. Și au găsit acolo sub pămînt, ziduri străvechi. Au săpat dincoace și au găsit un cuptor de ars oale, din vremea cînd domnitorii Moldovei mîncau din talere de argint. Alături au găsit un bordei care se poate să fi fost al olarului de demult. Atunci a zîmbit a glumă acel prieten al meu, cunoscător în tainele zidurilor și pămîntului. „Ori unde ai săpa în acest oraș de azi al Sucevei — mi-a arătat el — nu se poate să nu găsești mărturie a vieții de demult. Căci oamenii de atunci au zidit temeinic și pentru multe veacuri".

Pentru multă vreme au hotărît și constructorii acelei așezări a meșteșugarilor uniți să ridice zidurile lor noi, închizînd la temelia lor acea construcție străveche, martor încercat al unor vremi ce s-au dus și al celor ce au venit, mereu mai luminoase, mai limpezi, mai bune.

Martori ai înnoirii Sucevei stau însă astăzi și altele. Casele cele noi de pe ulița Armenească și celelalte de pe Zamca din apropiere vechii mînăstiri armenești. Stau martori și oamenii care primind de la înaintașii lor vechile legende ale domniei Moldovei și amintirile despre Ștefan cel Mare de care pomenea în vagonul de clasa a III-a glasul acelui unchiaș necunoscut, și-au făurit în numai un deceniu o viață plină de lumină pe acele locuri ale fostei cetăți de scaun a Moldovei.

Stă mărturie pentru înnoirea vieții și a locurilor Viorel Barbu, care nu cu multă vreme în urmă dintr-un neștiutor flăcău de țară a ajuns cunoscător al acelor taine care fac să alerge pe fire glasul crainicului pînă spre Pătrăuți și Mitocu Dragomirnei.

Stau mărturie pentru această înnoire orașul întreg, satele și tîrgurile, dealurile și văile, holdele și pădurile. In zori cînd răsare de după cetate soarele, în amurg cînd au tăcut clopotele, același suflu de viață nouă luminează fețele oamenilor și dă o altă înfățișare lucrurilor.

ÎNTÎLNIREA CU GRIGORESCU

N-am crezut niciodată că poți întîlni aiurea oameni pe care nu-i-ai văzut pînă atunci altfel decît pe pînză în galeria de tablouri. Și totuși, urcînd de la Scheia spre Sf. Ilie m-am întîlnit față în față cu „ciobănașul" lui Grigorescu. In picioare, pe un tăpșan cu iarbă grasă, cu traista atîrnată de gît, zicea oilor și necuprinsului din fluier. Să fi avut vreo 16 ani acel băiețandru în bundă cusută cu fir, care în preajma locurilor unei vechi mînăstiri avea să-mi lege pentru totdeauna printr-o curioasă asociație de idei, tabloul lui Grigorescu de viața nouă ce crește pe locurile peste care a stăpînit acum aproape cinci sute de ani un mare voievod al Moldovei.

Căci era acel ciobănaș, coborît parcă din rama aurită a tabloului lui Grigorescu, membru al gospodăriei colective „Drum Nou" din Scheia și păzea pe acel tăpșan oile gospodăriei. Cu semeție mi-a vorbit el, vîrîndu-și fluierul în traista cea largă, despre bogățiile gospodăriei și despre bucuriile oamenilor ei. Era zgîrcit la vorbă ciobănașul și darnic din fluier. Nu zicea din el doine — „acelea-s de jale" mi s-a spovedit el apoi — ci cîntece noi, de bucurie din care unele, așa cum cu greu am putut afla, erau născocirile lui proprii din ceasurile de liniște de pe la amiezi.

Pe acel drumeag îngust ce duce de la Scheia la Sf. Ilie mi-a fost dat să-mi amintesc și de o veche cunoștință pe care o întîlnisem cîndva în muzeul de la Suceava. E legată și ea de vremuri noi, deși este una din primele unelte ale omului. Privind la munca cu prășitoarea a lui Constantin Sologluc din aceeași gospodărie colectivă a Scheii, mi-am amintit de plugul și sapa de lemn, păstrate cu grijă în muzeul de care am pomenit. !

Acum 10 ani oamenii din Scheia ca și cei de pe întreg cuprinsul țării, au trecut hotarul acelor veacuri de care cu atîta limpezime amintește drumețului prin locurile vechii cetăți de scaun, plugul de lemn. De cealaltă parte a acestui hotar se află tractorul care brăzdează azi cîmpurile de pe malurile Sucevei, expresie a voinței de belșug a oamenilor, simbol al luptei lor pentru un nou rod al pămîntului.

★

Miron Costin, cronicarul, a scris cîndva plin de o amară tristețe : „nu sînt vremile sub om, ci bietul om sub vremi".

Gîndind însă în ceasurile de liniște ale Sucevei la toate cîte le-am văzut și auzit pe aceste meleaguri, n-am putut să nu zîmbesc de acea deșartă tristețe a vestitului cărturar moldovean. Fiindcă oamenii zilelor noastre — și ei se află și pe locurile vechii cetăți de scaun a Moldovei, — nu odată au luat-o înaintea vremii și vremea se supune lor ca unor stăpîni și domni ai vieții, ai acelei vieți luminate și înțelepte, de care vorbea în moldoveneasca aceea domoală, puțin cîntată, puțin catifelată, un bătrîn într-un vagon de clasa a III-a.

M. PIRVULESCU

Deschiderea celui de al IV-lea Congres al împuterniciților cooperației de consum din U.R.S.S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 iunie s-a deschis la Moscova cel de al IV-lea Congres a împuterniciților cooperației de consum din Uniunea Sovietică. La Congres participă delegați reprezentînd 33 milioane de membri ai cooperativelor din U.R.S.S. In lojile rezervate oaspeților se află reprezentanți ai mișcării cooperatiste din 15 țări.

Deschizînd Congresul, Ivan Hohlov, președintele conducerii Uniunii Centrale a Cooperativelor din Uniunea Sovietică, a salutat cu căldură pe oaspeții străini și și-a exprimat convingerea că lărgirea legăturilor dintre organizațiile cooperatiste din toate țările va contribui la dezvoltarea continuă a mișcării cooperatiste internaționale, la consolidarea păcii și întărirea colaborării economice între toate popoarele și statele.

Apoi s-a dat citire mesajului de salut adresat Congresului de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Raportul de activitate a fost prezentat de Ivan Hohlov, președintele conducerii Uniunii Centrale a Cooperativelor din Uniunea Sovietică.

Anul trecut, circulația mărfurilor în sectorul cooperației a crescut cu aproximativ de trei ori în comparație cu anul 1948. Vînzarea țesăturilor de mătase și de lînă, a confecțiilor și a încălțămintei a crescut în medie în regiunile rurale de 3,5 ori în comparație cu anul 1948. Locuitorii satelor cumpără mult mai multă mobilă, aparate de radio, instrumente muzicale decît acum cîțiva ani.

Participanții la Congres au ascultat de asemenea raportul Comisiei de revizie a Uniunii Centrale a Cooperativelor din Uniunea Sovietică. La ședința din seara zilei de 29 iunie au început discuțiile pe marginea rapoartelor.

La lucrările Congresului participă A. I. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul comerțului al U.R.S.S., A. M. Kosighin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.

Salutul C.C. al P.C.U.S. și al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite salutul adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. celui de al IV-lea Congres al împuterniciților cooperației de consum din U.R.S.S.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. salută fierbinte cel de al IV-lea Congres al împuterniciților cooperației de consum din U.R.S.S. și prin congres pe toți membrii cooperației de consum sovietice.

Cooperația de consum sovietică a ajutat totdeauna în mod activ Partidul Comunist și guvernul în opera de construire a socialismului în țara noastră, în lărgirea legăturilor economice dintre oraș și sat, în dezvoltarea și consolidarea comerțului sovietic, contribuind prin aceasta la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănime, la ridicarea bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic.

In prezent, cînd poporul sovietic luptă cu succes pentru înflorirea continuă a economiei și culturii țării noastre, pentru un avînt considerabil al agriculturii și pentru ridicarea nivelului de asigurare a populației cu toate mărfurile de consum popular, crește și mai mult rolul cooperației de consum — principala organizație comercială de la sate. Prima obligație a organizațiilor cooperatiste este grija de zi cu zi pentru satisfacerea cît mai deplină a nevoilor colhoznicilor, intelectualității sătești, muncitorilor de la sovhozuri și S.M.T.-uri în ce privește mărfurile de consum popular și ale colhozurilor în ce privește mărfurile destinate a deservi nevoile producției și gospodăreștii. Principala sarcină a lucrătorilor din cooperația de consum este ca în cel mai scurt timp să îmbunătățească radical comerțul cooperatist și să asigure vînzarea neîntreruptă a tuturor mărfurilor necesare populației în fiecare raion sătesc, să lupte pentru ridicarea pe toate căile a calității mărfurilor destinate satelor, să dezvolte mai larg rețeaua întreprinderilor de alimentație publică și să îmbunătățească munca lor. Lucrătorii din cooperația de consum trebuie să acorde o atenție deosebită satisfacerii prin toate mijloacele a nevoilor crescînde ale populației sătești în ce privește mărfurile cu destinație culturală și îmbunătățirii comerțului cu cărți.

Creșterea continuă și sistematică a producției agricole impune imperios tuturor organizațiilor cooperatiste să îmbunătățească radical organizarea colectărilor și achiziționărilor de produse și materii prime agricole. Sarcina urgentă a cooperativelor de consum este să ajute prin toate mijloacele colhozurile și pe toți colhoznicii în desfacerea producției lor și prin aceasta să facă posibilă creșterea continuă a tuturor ramurilor agriculturii și ridicarea bunăstării materiale a oamenilor muncii. Este necesar să se folosească mai din plin posibilitățile uriașe de atragere a unor noi resurse alimentare pentru satisfacerea necesităților crescînde ale populației orășenești.

Datoria patriotică a lucrătorilor din cooperația de consum este să înlăture cît mai grabnic lipsurile serioase existente în munca organizațiilor cooperatiste, să ridice considerabil nivelul de deservire a populației sătești, să manifeste o atitudine plină de atenție față de cererile și nevoile oamenilor muncii, să desăvîrșească fără încetare aparatul comercial, să educe cadrele cooperatiste în spiritul slujirii cu devotament a poporului, al respectării neabătute a disciplinei de stat și al netoleranței față de lipsuri.

Organizațiile cooperatiste trebuie să respecte cu strictețe principiile democrației cooperatiste, să înlăture cu hotărîre din munca lor metodele de conducere cancelaristo-birocratice, să întărească permanent legăturile sale cu oamenii muncii, să atragă pe scară mai largă masele de cooperatori pentru a participa la viața cooperației, luptînd prin toate mijloacele pentru stimularea spiritului lor de inițiativă și a activității lor în conducerea și controlul asupra activității organizațiilor cooperației de consum.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. își exprimă încrederea fermă că cooperația de consum se va achita cu cinste de sarcinile ce-i revin, va ajuta și mai activ partidul și guvernul în ridicarea continuă a bunăstării și a culturii poporului nostru, în lupta pentru construirea societății comuniste.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice
Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Declarația comună a primilor miniștri ai R. P. Chineze și Uniunii Birmane

PEKIN 30 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 29 iunie la Rangoon, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat al R.P. Chineze, și U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, au dat publicității următoarea declarație comună:

„I. La invitația primului ministru al Uniunii Birmane, U Nu, premierul Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, fiind în drum de la Geneva spre Pekin, a vizitat capitala Uniunii Birmane — Rangoon, unde a stat două zile. In acest răstimp, cei doi prim-miniștri au discutat în mod liber și sincer problemele care prezintă un interes comun pentru cele două țări.

II. Cei doi prim-miniștri își reafirmă poziția că vor face tot ce le va sta în putință pentru menținerea păcii în întreaga lume și îndeosebi în Asia de sud-est. Ei își exprimă speranța că problema restabilirii păcii în Indochina, care se discută la Geneva, va fi rezolvată în mod satisfăcător.

III. In privința principiilor care, potrivit acordului dintre China și India, stau la baza relațiilor reciproce dintre aceste două țări și anume:

1. Respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității,
2. neagresiune,
3. neamestec reciproc în afacerile interne,
4. egalitate și avantaje reciproce,
5. coexistență pașnică,

prim-miniștrii au căzut de acord că aceste principii trebuie să fie principii fundamentale și pentru relațiile reciproce dintre China și Birmania. Dacă aceste principii vor fi respectate de toate țările, coexistența pașnică a țărilor avînd sisteme sociale diferite va fi asigurată, iar amenințarea și primejdia agresiunii și amestecul în afacerile interne vor ceda locul sentimentului de securitate și încredere reciprocă.

IV. Prim-miniștrii reafirmă că poporul oricărei țări trebuie să aibă dreptul să-și aleagă propriul sistem de stat și mod de viață, fără amestecul altor națiuni. Revoluția nu poate fi exportată; totodată, nu se poate îngădui încălcarea din afară a voinței generale exprimate de poporul oricărei țări.

V. Prim-miniștrii au căzut de acord ca țările lor să mențină un contact strîns pentru a întări în viitor colaborarea prietenească dintre ele.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă din cele mai prietenești și cordiale.

Cei doi prim-miniștri apreciază mult actualul prilej de a se întîlni și consideră că această întîlnire va servi cauzei păcii".

Plecarea lui Ciu En-lai spre Pekin

RANGOON 30 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ciu En-lai, premierul Republicii Populare Chineze, a părăsit Rangoon-ul plecînd spre Pekin în seara zilei de 29 iunie. Pe aeroport, Ciu En-lai a fost însoțit de U Nu, primul ministru al Birmaniei, U Kion Nein, ministrul ad-interim al afacerilor externe, Takin, ministru al comerțului și de alți miniștri, precum și de reprezentanții diplomatici ai U.R.S.S., Indiei, Pakistanului, Ceylonului, Israelului, Indoneziei, Olandei. Pe aeroport a fost aliniată o gardă de onoare. Au fost executate imnurile de stat chinez și birmanez. Mii de birmanezi și chinezi care veniseră pe aeroport, l-au salutat călduros pe Ciu En-lai.

Puternicul ecou al întrevederilor dintre Ciu En-lai și Nehru

NEW DELHI 30 (Agerpres). — Ziarele indiene din 29 iunie publică pe prima pagină textul declarației comune asupra convorbirilor dintre premierul R.P. Chineze, Ciu En-lai, și primul ministru al Indiei, Nehru.

Ziarul „Indian Express" scrie că „principiile acordului chino-indian cu privire la Tibet constituie singura bază acceptabilă pentru menținerea păcii în lume". Ziarul „Times of India" scrie că „în fața popoarelor Asiei se deschide o eră de pace". „Declarația comună — spune ziarul — deschide o nouă eră de colaborare mai strînsă între țările Asiei, indiferent de sistemele lor politice, cu scopul de a stabili pacea și de a ușura schimburile comerciale între toate aceste țări".

„Hindustan Standard" scrie că convorbirile dintre Ciu En-lai și Nehru au deschis noi posibilități de examinare a problemelor securității și păcii în Asia. „Declarația comună a celor doi prim-miniștri constituie în actualele împrejurări un început promițător. Pe aceste premize, așa cum au afirmat și cei doi prim-miniștri, s-ar putea constitui treptat un front al păcii în Asia".

„Hindustan Times" scrie că vizita lui Ciu En-lai la Delhi „este un eveniment din cele mai semnificative" în cadrul întregului complex al evenimentelor internaționale. „Tema principală care a revenit în toate cuvîntările rostite în cadrul recepției oficiale oferite în cinstea primului ministru chinez de către Nehru a fost preocuparea față de modalitatea îndepărtării amenințării războiului și agresiunii care apasă popoarele din întreaga lume și problema menținerii păcii".

Ziarul salută declarația făcută de premierul Ciu En-lai în cadrul conferinței sale de presă din 27 iunie. Subliniind importanța celor cinci principii cuprinse în preambulul acordului cu privire la recunoașterea drepturilor Chinei asupra Tibetului, ziarul scrie: „Aceste principii nu privesc exclusiv India și China, ci pot fi aplicate și de alte țări din Asia și din alte părți ale lumii. Într-un sens, aceste principii constituie efortul comun al Indiei și Chinei spre încetarea conflictului din Asia de sud est și restabilirea păcii în această parte a lumii".

★

DJAKARTA 30 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele indoneziene acordă o mare atenție întîlnirilor lui Ciu En-lai cu oamenii de stat din India și Birmania. Ele relevă importanța acestor întîlniri, subliniind posibilitatea întăririi unității țărilor Asiei în lupta pentru pace și securitatea popoarelor. Ziarul „Sin Po" arată că tratativele lui Ciu En-lai „au o importanță uriașă nu numai pentru India, Birmania și China, ci și pentru lumea întreagă". Ziarul menționează în continuare că Indonezia „și-a exprimat prin Sunarjo, ministrul afacerilor externe, bucuria în legătură cu întîlnirea dintre Ciu En-lai și Nehru".

„Sîntem convinși, continuă ziarul, că buna înțelegere dintre China și India în rezolvarea problemelor litigioase privind Asia va aduce un mare folos poporului indonezian și celorlalte popoare... A trecut pentru totdeauna timpul cînd se putea decide asupra problemelor asiatice fără participarea popoarelor Asiei. Țările Asiei vor pace, prosperitate și progres în domeniul culturii și în toate domeniile. Acesta este principalul factor de care se ține cont în timpul întîlnirilor cu Ciu En-lai în India și Birmania".

★

GENEVA 30 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Ziarele londoneze din 29 iunie publică pe prima pagină declarația comună a premierului R. P. Chineze, Ciu En-lai, și a primului ministru al Indiei, Nehru.

Sub titlul „Tema discuțiilor de la Delhi a constituit-o pacea în Asia de sud-est", ziarul „Times" publică o telegramă trimisă de corespondentul său special din New Delhi, în care se spune că în capitala Indiei se crede că această vizită ar putea avea un efect serios asupra relațiilor dintre țările Asiei".

După ce citează principalele puncte ale declarației comune, ziarul scrie în continuare: „Observatorii din New Delhi subliniază cu o deosebită tărie că armistițiul și soluționarea militară a problemei indocineze au fost considerate ca fapte certe".

„News Chronicle" publică declarația chino-indiană sub titlul „Ciu En-lai și Nehru cheamă la apărarea păcii". Ziarul citează cuvintele rostite de Ciu En-lai la recepția oferită în cinstea sa la 26 iunie. Ciu En-lai a declarat cu acest prilej că epoca în care puteri străine puteau hotărî după bunul lor plac soarta Asiei a apus pentru totdeauna. „News Chronicle" scrie în legătură cu aceasta: „Comunicatul de la Delhi respinge categoric intervenția străină în Indochina". Comparînd cele cinci principii și „politica de pe poziții de forță" adoptată de americani, ziarul arată că „comparînd aceste două puncte de vedere, majoritatea covîrșitoare a popoarelor din Asia ar putea fi atrase de partea lui Ciu En-lai și a lui Nehru".

Ziarul „Daily Worker" scrie că: „acceptarea celor cinci principii de către India ar putea înlătura posibilitatea — și așa puțin probabilă — ca această țară să adere la pactul Asiei de sud est. Încheiere unui acord asemănător celui de la New Delhi între China și Birmania va constitui o nouă lovitură dată politicii americane „de a constrînge pe asiatici să lupte împotriva asiaticilor" și va contribui la eliberarea Indochinei și la pacea în Asia de sud-est".

Evenimentele din Guatemala

Rolul ambasadorului S. U. A., Peurifoy

NEW YORK 30 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat junta militară a lui Diaz și-a dat demisia. Noul guvern al Guatemalei se formează de către Monzon care a făcut parte din junta colonelului Diaz. Jose Salazar și Maurice Dubois au fost numiți membri ai noii junte conduse de Monzon.

Se anunță de asemenea că după ce Guatemala-City a fost bombardată și mitraliată la 28 iunie, Armas, căpetenia intervenioniștilor, a cerut juntei lui Diaz, care a venit la putere în Guatemala după demiterea președintelui Arbenz, să capituleze fără condiții.

★

NEW YORK 30 (Agerpres). — TASS transmite: După cum se anunță din Guatemala-City, junta militară condusă de colonelul Monzon, care a pus mîna pe putere în dimineața zilei de 29 iunie a dizolvat Adunarea Națională și a declarat că este gata să înceapă tratative cu căpetenia intervenioniștilor, Armas. Monzon a dat dispoziția să fie arestați toți membrii Partidului Muncii, a suprimat ziarul „Tribuna Popular", organ al Partidului Muncii din Guatemala și a pus sub paza armatei sediul acestui partid. Fortuny, conducătorul Partidului Muncii, s-a refugiat la ambasada Argentinei.

★

NEW YORK 30 (Agerpres). — După cum anunță agențiile americane de presă, junta militară a lui Monzon, care a acaparat puterea în Guatemala, a încheiat prin intermediul reprezentanților Organizației statelor americane (organizație cu ajutorul căreia S.U.A. duc politica lor în America Latină) un acord cu căpetenia detașamentelor intervenioniste, Armas, cu privire la încetarea focului și și-a exprimat intenția de a iniția „tratative de pace cu Armas".

Potrivit relatărilor agenției Associated Press, junta lui Monzon a cerut S.U.A. și Salvadorului să-și dea concursul la realizarea „unei reglementări pașnice" în Guatemala.

★

LONDRA 30 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit știrilor sosite din Guatemala-City, colonelul Carlos Djaz, care și-a asumat funcțiile de președinte al Guatemalei după demiterea lui Arbenz, a fost arestat după formarea noului guvern.

★

NEW YORK 30 (Agerpres). —
Din știrile presei americane reiese adevăratul substrat al evenimentelor din Guatemala și rolul pe care l-a jucat în recenta lovitură de stat ambasadorul american Peurifoy — faimos „specialist" în reprimarea mișcărilor de eliberare națională în țările mici (Peurifoy a fost ambasadorul S.U.A. în Grecia în anii 1950—1952). „Adevăratul erou al acestei acțiuni (adică al loviturii de stat) — anunța corespondentul ziarului „Chicago Daily News", Lahey, — a fost ambasadorul S.U.A. în Guatemala, Peurifoy". Corespondentul trustului de presă Scripps — Howard, Lasey, citează într-o știre din Guatemala amănunte în legătură cu activitatea subversivă a lui Peurifoy în Guatemala.

★

LONDRA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 iunie, o serie de deputați laburiști au criticat în Camera Comunelor guvernul englez pentru că nu a sprijinit cererea cu privire la organizarea de către O.N.U. a unei anchete în legătură cu agresiunea militară săvîrșită împotriva Guatemalei.

Laburistul Noel-Baker a subliniat că Guatemala are „dreptul deplin" ca plîngerea ei să fie examinată de Consiliul de Securitate. El a declarat că poziția reprezentantului englez la ultima ședință a Consiliului de Securitate în problema Guatemalei „este regretabilă".

Strălucitul succes al fotbalului maghiar

R. P. Ungară-Uruguay 4-2

LAUSANNE 30 (Agerpres). — Ieri s-au desfășurat cele două meciuri care aveau să desemneze echipele finaliste ale campionatului mondial de fotbal. Întîlnirea dintre deținătoarea titlului mondial Uruguay și echipa R. P. Ungare, campioana olimpică, a dat loc unei lupte sportive, pasionante și spectaculoase cum rar s-au văzut în istoria fotbalului. Ambele echipe au prestat un joc de înalt nivel tehnic. Echipa R.P. Ungare a reputat o nouă victorie cu scorul de 4—2.

La fluierul arbitrului Griffith (Țara Galilor) echipele au apărut pe teren, alcătuind următoarele formații:

R. P. Ungară: Grosics, Buzansky, Lonant, Lantos, Boszik, Zakarias, Budai II, Kocsis, Palotas, Hidegkuti, Czibor.

Uruguay: Maspoli, Santa Maria, Martinez, Andrade, Carballo, Cruz, Souto, Ambrosi, Schiaffino, Hohberg, Borges.

De la început fotbaliștii maghiari trec la atac și își impun superioritatea printr-un joc de pase precise. Ei domină insistent și în minutul 13 Czibor deschide scorul. Jocul se mută cu repeziciune de la o poartă la alta și spre sfîrșitul reprizei, uruguaienii domină, dar nu reușesc să înscrie. Repriza a doua începe tot cu atacurile vijelioase ale fotbaliștilor maghiari. După numai două minute, echipa maghiară își mărește avantajul prin Hidegkuti care înscrie precis cu capul, reluînd o minge centrată de Budai II. Echipa R. P. Ungare are cîteva ocazii de a mări scorul, dar le rateaza. In minutul 71, uruguaienii înscriu primul gol prin interul Hohberg. Echipa maghiară inițiază noi atacuri. Rînd pe rînd portarul Maspoli și fundașul Santa Maria salvează o serie de lovituri dificile, trimițînd balonul în corner. La un contraatac al echipei Uruguaiului, centrul atacant Schiaffino aduce egalarea cu un șut plasat. Pînă la sfîrșitul întîlnirii mai sînt 3 minute. Cu toate eforturile depuse de ambele echipe pentru a schimba rezultatul, la încheierea timpului regulamentar de joc scorul este de 2—2. Conform regulamentului, întîlnirea se prelungește, după o scurtă pauză, cu două reprize a cîte 15 minute.

In prelungiri, fotbaliștii unguri dau dovadă de o mai mare rezistență și reușesc să pună stăpînire pe joc, atacînd cu hotărîre. In minutul 110, Budai II centrează cu precizie, Kocsis intră în posesia balonului și trage fulgerător dar portarul uruguian Maspoli reține. Două minute mai tîrziu echipa maghiară înscrie cel de al treilea punct. Boszik trimite balonul lui Budai II care trage imparabil. Este 3—2 în favoarea echipei R. P. Ungare și cronometrul arată că mai sînt 8 minute de joc. Ultimul punct este marcat de Kocsis în minutul 117 cu capul. Astfel, întîlnirea se termină cu scorul de 4—2 pentru echipa R. P. Ungare.

La sfîrșit, mii de spectatori au aplaudat succesul echipei maghiare, care în urma acestei victorii s-a calificat pentru finala campionatului.

★

In cealaltă semifinală desfășurată în orașul Basel, între echipele Austriei și Germaniei occidentale, fotbaliștii germani au obținut o surprinzătoare și categorică victorie cu scorul de 6—1. Echipa germană a avut o condiție fizică mai bună care i-a permis să desfășoare un joc remarcabil în repriza a doua cînd a înscris 5 puncte.

★

Finala campionatului mondial de fotbal se va desfășura duminică 4 iulie la Berna între echipele R. P. Ungare și Germaniei occidentale. Pentru locurile 3—4 se vor întîlni simbătă echipele Uruguaiului și Austriei.

Știri sportive

● Campionatele mondiale de gimnastică disputate la Roma sînt urmărite cu interes de publicul italian. Marți seara s-au terminat întrecerile din cadrul campionatului mondial feminin. Participantele s-au întrecut în cadrul exercițiilor liber alese. Cel mai bun punctaj l-a obținut echipa U.R.S.S. urmată de cea a R.P. Ungare. Astfel, titlul de campioană mondială a revenit echipei Uniunii Sovietice clasată pe locul întîi și la exercițiile impuse. La individual primul loc a fost ocupat de gimnasta sovietică Galina Rudjko, care a devenit campioană mondială absolută.

O comportare frumoasă au avut la exercițiile libere gimnastele din echipa R.P.R., clasată pe locul patru.

Clasamentul pe echipe al competiției feminine este următorul. 1. U.R.S.S. 451,11 puncte; 2. R.P. Ungară 444,48 puncte; 3. R. Cehoslovacă 439,02 puncte; 4. R.P.R. 430,37 puncte; 5. R.P. Polonă 429,99 puncte; 6. Italia 424,77 puncte; 7. R.P. Bulgaria; 8. Franța; 9. Germania occidentală; 10. Suedia; 11. Iugoslavia; 12. Austria.

In probele masculine reprezentanții Uniunii Sovietice au demonstrat o superioritate categorică, ocupînd primele 8 locuri în clasament după disputarea exercițiilor impuse. In frunte se află campionul olimpic Viktor Ciukarin cu 57,60 puncte. El este urmat de Valentin Muratov 57,50 puncte, Grand Saghinian 57,40 puncte și alții.

● Echipa de fotbal „Dinamo"-Dresda a susținut miercuri la Timișoara al doilea joc din cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră. Fotbaliștii din R. D. Germană au întîlnit echipa locală „Locomotiva". Jucînd foarte bine, oaspeții au obținut o frumoasă victorie cu scorul de 2—0 (0—0).

● Miercuri s-a desfășurat pe stadionul Republicii un concurs atletic în cadrul campionatului R.P.R. de atletism pe echipe. Au participat atleți de frunte din echipele „Dinamo", C.C.A., „Știința" București, „Voința" și „Flamura Roșie".

Un rezultat de valoare a obținut în proba de sărituri în înălțime maestrul sportului Ion Soeter (C.C.A.), care a trecut peste ștacheta ridicată la 2,03 m. Acest rezultat egalează recordul țării noastre stabilit de același atlet în luna octombrie a anului 1952. Performanța marcată de Ion Soeter este cea mai bună realizată în actualul sezon în Europa și este numai la 1 cm. de recordul european.

Dintre celelalte rezultate înregistrate se remarcă îndeosebi cel 4,10 m. realizați de maestrul sportului Zeno Dragomir (Știința) la săritura cu prăjina precum și performanța de 15,67 m. înregistrată de Gabriel Georgescu (Știința) la aruncarea greutății.

Concursul continuă astăzi.

Barbariile colonialiștilor francezi în Vietnam

PEKIN 30 (Agerpres). — Potrivit Agenției Vietnameze de Informații, Comitetul Național al Frontului Național Unit din Vietnam a dat publicității o declarație în care protestează împotriva recentei bombardări a digurilor din delta Fluviului Roșu și a uciderii civililor lipsiți de apărare de către colonialiștii francezi.

Declarația condamnă acțiunea criminală a francezilor făcută în momentul în care la conferința de la Geneva se discută restabilirea păcii în Indochina.

În cîteva rînduri

● La 29 iunie a sosit la Moscova delegația guvernamentală finlandeză în frunte cu Urho Kekkonen, ministrul afacerilor externe al Finlandei. Delegația va relua tratativele pentru încheierea unui nou acord de livrări de mărfuri pe termen lung între U.R.S.S. și Finlanda.

● Buletinul de știri al Casei Albe anunță că într-o cuvîntare rostită marți după amiază în fața membrilor asociației presei anglo-americane, ambasadorul Statelor Unite la Paris, Douglas Dillon, a amenințat Franța că dacă nu va ratifica tratatul comunității defensive europene, ea va avea de înfruntat perspectiva refacerii unei „armate germane independente".

● După cum anunță corespondentul din Reykjavik al ziarului „Land og Folk", în ultimul timp au avut loc în Islanda ciocniri între soldați americani de la baza din Keflavik și cetățeni islandezi. Recent, soldați americani în stare de ebrietate au atacat cîțiva islandezi. Doi polițiști care au încercat să apere pe cei molestați au fost răniți.

● Guvernul din Iordania a decretat în întreaga țară starea excepțională, a instituit cenzura asupra corespondenței trimise în străinătate și a suspendat o serie de ziare opoziționiste printre care: „Al-Ahza", „Al-Djubha", „Al-Ahd" și „Al-Djadi". S-a interzis organizarea de adunări publice. In principalele orașe din țară, pe străzi, patrulează militari.

● La 30 iunie a sosit la Moscova o delegație de medici suedezi, invitați de ministrul ocrotirii sănătății al U.R.S.S.

★ ★ ★

De la „mica" la „micuța" Europă

După cît se pare, guvernanții americani sînt înfuriați peste măsură de refuzul Franței de a ratifica tratatul cu privire la crearea „comunității defensive europene". Cauza acestei iritări este lesne de înțeles. Conducătorii politicii externe americane își dau perfect de bine seama că planul reînarmării armatei revanșarde a Germaniei occidentale la adăpostul amăgitor al așa numitei „comunități defensive europene" nu prea are șanse de a fi tradus în viață. De aici și necesitatea găsirii unei formule alternative în eventualitatea — eventualitate care se pare că va deveni o realitate — că Franța și Italia vor refuza să ratifice aceste acoruri.

Să recapitulăm puțin unele fapte. Ideea constituirii „comunității defensive europene" cu a sa „armata europeană" s-a născut la Washington după ce politicienilor americani le-a fost limpede faptul că încercările lor directe de a reînvia militarismul german se vor izbi de o puternică opoziție în toate țările Europei occidentale și mai cu seamă în Franța. Și atunci, s-a găsit un politician francez — Pleven, docil slujitor al intereselor americane — care să lanseze ideea „armatei europene". Aceasta avea menirea să slujească cercurilor conducătoare americane ca o perdea de fum pentru a camufla politica de reînviere a Wehrmachtului german.

Propaganda deșănțată a monopoliștilor de peste Ocean nu a încetat nici o clipă să bată monetă pe tema asigurării unității și securității Europei prin crearea acestei organizații care nu poate fi denumită nici „comunitate", nici „defensivă" și nici „europeană" (participă 6 state din 32!). Faptele au arătat că așa numita „comunitate defensivă europeană" nu este decît un bloc militar, îngust, al unor puteri europene legate de unele puteri neeuropene (Canada și S.U.A.) prin pactul nord-atlantic și opus altor state europene.

Străvechia perdea de mincinoși țesută cu grijă de politicienii occidentali și presa trusturilor nu a reușit să înșele și să îndepărteze atenția opiniei publice de la adevăratele scopuri urmărite de S.U.A. prin crearea „comunității defensive europene". După cum scria revista militară franceză „Revue de Défense Nationale" crearea „comunității" și armatei sale „europene" ar duce la reînvierea unui „Wehrmacht practic independent", iar „armata europeană" însăși ar putea ajunge în situația de „prizonieră a acestui Wehrmacht". Iar o altă publicație franceză, săptămînalul parizian „Perspectives", era și mai precisă în termeni referindu-se mai cu seamă la perspectivele ce se deschid în fața Franței. „După cum am subliniat în repetate rînduri — scria „Perspectives" — începînd din decembrie 1951, comunitatea defensivă europeană reprezintă în special o acțiune care corespunde țelurilor unor țări străine, și anume, de a da infanterie Pentagonului, de a restaura puterea militară a Germaniei, de a sili Franța să facă concesii, acordînd vecinei sale de dincolo de Rin avantajele pe care aceasta n-a reușit să le obțină în două războaie mondiale pe care le-a pierdut".

Consecințele dezastruoase ale acestei „comunități" pentru popoarele Europei au făcut ca opinia publică din Occident să se ridice tot mai hotărîtă la lupta împotriva planurilor criminale de reînarmare a Germaniei occidentale. In Franța mai cu seamă, împotrivirea față de planurile creării „C.D.E." a luat o amploare impresionantă. In fruntea acestei lupte pentru apărarea independenței naționale a țării se află Partidul Comunist Francez. Datorită puternicei presiuni a maselor largi ale opiniei publice, membri marcanți ai mai multor partide burgheze au fost nevoiți să-și revizuiască părerile și să ia atitudine împotriva creării „comunității defensive europene". Vom sublinia numai cîteva aspecte în acest sens. Din cei 105 deputați socialiști din Adunarea Națională Franceză, 59 s-au pronunțat împotriva ratificării tratatelor agresive. Semnificativ este însă faptul că în cadrul ultimelor alegeri parlamentare cei 59 de deputați au întrunit 2.010.627 voturi din totalul de 2.660.534 de voturi întrunite de către partidul socialist. Aceasta înseamnă că deputații socialiști adversari ai „armatei europene" au întrunit 75 la sută din voturile tuturor alegătorilor care au votat pentru listele partidului socialist.

Deosebit de interesante sînt datele publicate în ziarul „Journal du Parlement". Ziarul arată că partidele politice care s-au pronunțat împotriva ratificării tratatului cu privire la „armata europeană" — Partidul Comunist Francez și adepții generalului De Gaulle — au obținut la ultimele alegeri peste nouă milioane de voturi. Dacă adăugăm la acestea cele două milioane de voturi întrunite de deputații socialiști amintiți mai înainte, reiese cît se poate de clar că imensa majoritate a poporului francez respinge planul „comunității defensive europene". Luînd în considerare tot rezultatul alegerilor parlamentare din 1951, partidele politice care au aprobat proiectul „armatei europene" reprezintă toate la un loc numai 4.700.000 de alegători.

In fața acestei situații, guvernanții americani au intensificat presiunile lor asupra Franței pentru a o determina să ratifice tratatul „C.D.E.". Presa vest-germană a publicat o serie de informații în care se spune că fostul general hitlerist, Hasso von Manteuffel, a elaborat un plan pentru înlocuirea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană". Trebuie spus că acest plan este întocmit de Washington și Bonn laolaltă și se bazează pe amenințarea cu adoptarea așa-numitelor „hotărîri alternative". Este vorba, de pildă, despre refacerea Wehrmachtului vest-german în cadrul NATO-ului (Pactul Atlanticului) despre un acord militar bilateral americano-bonnist despre un „pact periferic" — S.U.A. — Germania occidentală — Turcia — Spania — Grecia

Cercurile conducătoare americane au mai alcătuit recent încă o „variantă" a „C.D.E."-ului. Senatorul american Richards a propus crearea unor noi „comunități defensive" alcătuite din Germania occidentală și țările Benelux-ului. Cu alte cuvinte propaganda americană a început să abandoneze gîndul înghebării unei „mici" Europe compusă din 6 state și se mulțumește numai cu o „micuță Europă", o biată șandrama politică compusă doar din patru țări!

Acest plan arată limpede că nu se caută altceva decît o formulă pentru a se reînarma Germania occidentală. Pentru a se potoli, chipurile, neliniștea popoarelor, politicienii americani s-au gîndit că această reînarmare ar trebui să se facă în cadrul unei alianțe militare cu alte state. La început a fost găsită formula celor 6 state reunite în „C.D.E.". Acum se vorbește despre o „comunitate" doar de patru state. Adică tocmai acelea care pînă în prezent au ratificat tratatul „comunității defensive europene".

Această nouă variantă, ca și celelalte de altfel, demască puternic planurile agresive ale monopoliștilor nord-americani. Propaganda americană și politicienii vînduți din apus susțineau și susțin că așanumita „comunitate defensivă europeană" este necesară pentru a se crea o pavăză în calea „agresiunii" venită din răsărit". Teza oficială a fost desmințită nu numai de fapte, dar chiar de mărturisirile făcute de însăși presa occidentală. Ziarul vest-berlinez „Der Tag" declara cu cinism că „comunitatea defensivă europeană este necesară pentru a face ordine în Franța".

Iată însă că și noile „variante" ale șantaiștilor de la Washington și Bonn au început să se izbească de obstacole neprevăzute, poate, de inițiatorii lor. După cum a reieșit, dintr-un discurs rostit de Staf, ministrul de război al Olandei, reprezentanții țărilor Beneluxului au respins planul creării acestei „comunități" compusă din cele trei țări și Germania occidentală.

In legătură cu intensificarea acțiunilor împotriva creării „comunității defensive europene" trebuie subliniată și atitudinea noului guvern francez. După cum transmitea agenția „France Presse", guvernul francez a refuzat invitația guvernului belgian de a participa la o conferință a „celor șase" în problema „comunității defensive europene". Atitudinea precisă a noului prim ministru al Franței față de problema „C.D.E." nu este bine precizată. Cu toate acestea, pînă în prezent, el nu s-a declarat partizan al ratificării tratatului „C.D.E.".

In Germania occidentală lupta împotriva „C.D.E." a luat de asemenea amploare. Astfel, partidul lui Adenauer a înregistrat o puternică înfrîngere în alegerile parlamentare din landul Renania de Nord-Westfalia. In urma acestei înfrîngeri coaliția lui Adenauer nu mai deține majoritatea în acest parlament. Agenția „France Presse" precizează că înfrîngerea coaliției lui Adenauer se datorește în special politicii externe a guvernului de la Bonn care, după cum se știe, sprijină integrarea Germaniei occidentale într-o „comunitate europeană" și înființarea armatei europene.

Guvernanții americani vor să convingă Franța că nu există vreo alternativă în privința „comunității defensive europene" sau dacă există, aceasta va lăsa Franța singură în fața Germaniei occidentale reînarmată. Șantajul american demască puternic esența politicii externe a S.U.A. care urmărește cu orice chip să reînarmeze regimul de la Bonn.

In realitate, pentru Franța problema „comunității defensive europene" are o singură și adevărată alternativă: crearea sistemului general de securitate colectivă propus de Uniunea Sovietică. Larga mișcare care se desfășoară în Franța împotriva ratificării tratatelor militariste de la Bonn și Paris, împotriva „micilor" și „micuților" Europe, pentru asigurarea securității colective a tuturor popoarelor europene arată în mod grăitor calea pe care a ales-o poporul francez.

E. PHOEBUS

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, Infrățirea între popoare, Elena Pavel: Sub oraș; **Republica, I. C. Frimu, Al Sahia:** Fanfan la Tulipe; **București, Gh. Doja, 23 August, 1 Mai:** Hamlet; **Maxim Gorki:** matineu: Filme pentru cei mici; după amiază: Baia Mare, Întrecerile de patinaj dintre U.R.S.S. și Norvegia, Caracterul agrobiologic al bumbacului, Cocoșelul și găinușa; **Grădina Progres, Victoria, Flacăra:** Iulia; **Lumina:** Flăcări deasupra Asiei; **Al. Popov:** Avantgarda de sacrificiu; **8 Martie:** Povestea micului cocoșat; **Vasile Roaită:** Vassa Jeleznova; **Unirea:** Epoleții purpurii; **Cultural:** Un pichet în munți.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii.—Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii volunt